

“ලංකාවේ”  *The Buddhist*

Founded 1888

Vol: CXXXVIII - BE-2562 - Nov. - CE-2018 No. 03

ISSN-2012-6204

The Colombo Young Men's Buddhist Association

කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමය



“ද බුද්ධිසීවි”

The Buddhist



Content - අටුහ

	<i>Page</i>
බෞද්ධ අපට හෙටක් - කතුචැකිය - ප්‍රධාන සංස්කාරක	01
එදිනෙදා කටයුතු විපස්සනාවට සම්බන්ධ කිරීම - දාස් මීරියගල්ල	02
දහම් මගට පිවිසීම - ආචාර්ය ධර්මසේන හෙට්ටිආරච්චි	04
කේතාපන්නයාගේ අධ්‍යාත්මික ලක්ෂණ - ආර්.එස්. ජයරත්න	07
රාජ්‍ය යහපාලනය පිළිබඳ බෞද්ධ ආකල්පය - කේ.කේ.එස්. පෙරේරා	11
කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ ප්‍රවෘත්ති	14
අනුබද්ධ තරුණ බෞද්ධ සංගම් පුවත්	15
සංගමයේ ආගමික හා වෙනත් වැඩසටහන් ව්‍යාපෘතීන්	16
Our Future As Buddhists - Editorial - Editor- in- chief	21
ANSWERS TO THOSE WHO CLAIM THAT ABHIDHAMMA PITAKA IS NOT A	
VERBATIM TEACHING OF THE BUDDHA - Mr. Dayan Pasquel	22
Dr W.A. de Silva Pioneer Agriculturist, Patriot and Philanthropist - Sir Senerath Gunawardhana	26
Events of the YMBA	28
BUDDHIST POLITICAL PHILOSOPHY	30
YMBA News	32

President - Deshabandhu Tilak de Zoysa
Vice Presidents - Mr. Maddumage Ariyaratne,
 Mr. Kusumabandu Samarawickrama,
 Mr. Nalin J Abeyesekere, Mr. Anura Serasingha,
 Major W. M. Weerasooriya
Hony. Gen.Secretary - Mr. Mahendra Jayasekera
Hony.Treasurer - Mr. Prasantha Abeykoon

Address - Colombo YMBA, No 70 , D.S. Senanayake
 Mawatha, Colombo 8, Srilanka.

Phone +9411-2695598 +9411-2682397
 +9411-2695786 +9411-2682398 +9411-2698083
Fax +9411-2682397
Website www.ymba-colombo.org
Email ymbacolombo@sltnet.lk
Facebook www.facebook.com/ymba.org

කවරයේ සේයාරුව :

මෙවර පිටකවරය සරසා ඇත්තේ සේරුවිල මංගල රාජමහා විහාරයේ සේයා රුවකිනි. මෙම විහාරය ක්‍රි.පූ. 2 වන සියවසේ කාවන්තිස්ස මහා රජතුමා විසින් බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ලලාට ධාතූන් වහන්සේ තැන්පත් කර ඉදිකළ බව ඉතිහාසයේ සඳහන් වේ. 1922 වර්ෂයේ දී පුරාවිද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුවේ අනුග්‍රහය මත දැමගස්ආරේ සුමේධංකර ස්වාමීන් වහන්සේ විසින් මෙහි ප්‍රතිසංස්කරණ කටයුතු ආරම්භ කරන ලදී. ඉපැරණි මහා වාහල්කඩට පසුපසින් වරින් වර ප්‍රතිසංස්කරණය කරන ලද දාගැබ් වහන්සේ දිස්වේ.

කංවුක නිර්මාණය : කුසුමබන්දු සමරවික්‍රම
 කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ උප සභාපති හා ද බුද්ධිසීවි සඟරාවේ සහකාර සංස්කාරක
Cover Design : Kusumabandu Samarawickrama
 Vice President & Assistant Editor, The Buddhist Magazine,
 YMBA Colombo

Design & Layout by ANCL Publication Dept.
Printed by ANCL, No.35, Lakehouse, Colombo 10.



“දී බුද්ධිසීවි”



The Buddhist

ආරම්භය 1888

ප්‍රධාන සංස්කාරක - සුනිල් එස්. සිරිසේන

සංස්කාරක - පියදුස වත්තේගම

සහකාර සංස්කාරක - කුසුමබන්දු සමරවික්‍රම

කලාපය - CXXXVIII

බුද්ධි වර්ෂ 2562

නොවැම්බර්

ක්‍රි.ව - 2018

අංක - 03

~ කතුවැකිය ~

බෞද්ධ අපට හෙටක්

තථාගත සම්මා සම්බුදු රාජාණන් වහන්සේ දේශණා කළ ධර්මය නොතිබෙන්නට මේ දිවයිනේ යාන්තමින් හෝ නිරූපිතව දිවිගෙවන්නට අපට නොහැකිවනු ඇත. කවුරු කෙසේ අර්ථ ගැන්වුව ද එකිනෙකා අදහන ආගම කුමක් වුවත් බෞද්ධ ධර්මයෙන් ලැබුණු ආලෝකය සහ බෞද්ධ සංස්කෘතිය අඩු වැඩි වශයෙන් සෑම ජන කොට්ඨාශයකම මූලික ඇවතුම් පැවතුම් හා බැඳී පවතී. ඒ කෙසේ වෙතත් ත්‍රිපිටකය පදනම් කරගත් අටුවා ටිකා ආශ්‍රයෙන් ධර්ම දේශනා කරන භික්ෂූන් වහන්සේ පවා ප්‍රතිවිරුද්ධ මත ප්‍රකාශ කිරීමේ ප්‍රවණතාවයක් වන්නෙහි ඇති වෙමින් පවතින බව සඳහන් කිරීමට සිදුවීම අභාග්‍යයකි. හුදෙක් ජනප්‍රිය වීම උදෙසා දෝ, සිදු කෙරෙන මෙම ක්‍රියාවලිය නිසා, මාර්ගඵල අවබෝධයට කැමැති බෞද්ධ ජනතාව ධර්මය ශ්‍රවණය කිරීමට වැඩි වැඩියෙන් යොමු වන විට අනිච්ච, දුක්ඛ, අනාත්ම වැනි බුදු දහමේ හදවත බඳු සංකල්ප සඳහා වන අර්ථ නිරූක්ති පවා විවාදපත්ත වූ අවස්ථා මෑත ඉතිහාසයේ දක්නට ලැබේ.

පංචගීල ප්‍රතිපදාව පදනම් කරමින් ධර්මානුකූලව ගිහි දිවිය කළමනාකරණය කර ගැනීමට ප්‍රයෝගිකව උපදෙස් දෙන ධර්ම දේශක භික්ෂූන් වහන්සේලා මෙන් ම

ගිහියෙකු ව සිටිමින් සංසාරය කෙටි කර ගැනීමේ මාර්ග පැහැදිලි කරණු ලබන දේශකයානන් වහන්සේලා ද දක්නට ලැබේ. දෙවනුව කී සමහර ධර්ම දේශකයානන් වහන්සේලා විසින් දේශනා කරනු ලබන ධර්ම දේශනාවල ත්‍රිපිටකයෙන් කරුණු උපුටා දක්වමින් ධර්මය විග්‍රහ කිරීමට දරන උත්සාහය නිසා ධර්ම කරුණු අවබෝධ කර ගැන්මට පැමිණෙන පිරිස් අතර යම් ව්‍යාකූල තත්ත්වයක් හටගෙන ඇති බව පෙනේ.

පසුගිය දිනෙක භික්ෂූන් වහන්සේලා පිරිසක් මල්වතු මහනාහිමියන් බැහැදැක තමන් වහන්සේලා එතෙක් ධර්ම දේශනා කළ පිළිවෙල තවදුරටත් අනුගමනය නොකරන බවට සපථ කළේ යැයි කියැවෙන ප්‍රවෘත්තියක් පළ වී තිබිණ. බුදුරජාණන් වහන්සේ ලංකාවේ උත්පත්තිය ලද බවට දේශණා කරන තවත් පිරිසක් බිහිව ඇත. බෞද්ධ ධර්මය තමන්ට රිසි පරිදි දේශනා කරමින් ආගමට බෙහෙවින් ලැදි බෞද්ධයන් නොයෙකුත් ආකාරයෙන් වික්ෂිප්ත වන ආකාරයට පත්කිරීම අවාසනාවන්ත තත්ත්වයකි.

විභජ්ජවාරිදි අභිධාර්මික සම්භාෂණය නමින් විශේෂ පෙළ ගැස්මක් ඇති කිරීමටත් ත්‍රෛනිකායික මහානායක ස්වාමීන් වහන්සේලාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් මෙය කළ යුතු බවටත්

බෞද්ධ භික්ෂූ සමාජය තුළ දැන් ඇතිවෙමින් පවතින කතිකාව යම් සහනයක් දනවන සුළු වේ.

මෙම අභිධාර්මික සම්භාෂණය ආරම්භ කර ඇත්තේ ත්‍රිපිටක ධර්මය සමාජ ගත කිරීම සඳහා බවත් ප්‍රකාශිත ය.

මෙය හොඳ ප්‍රවණතාවයකි. ක්‍රිස්තියානි හෝ ඉස්ලාම් ආගම්වල පුජකතූමන්ලාට බයිබලයේ හෝ ශුද්ධ වූ කුරානයෙන් පරිබාහිරව තම තමන්ගේ මත ප්‍රකාශ කළ නොහැකි ය. එමෙන්ම තථාගත සමාජ සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශණා කළ ඒ ශ්‍රේෂ්ඨ ධර්මය, කවර හේතුවක් නිසා හෝ විවිධාකාරයෙන් අරුත් ගැන්වීම නොකළ යුතු දෙයක් බව අපේ අදහස යි. එම නිසා මේ සද්කාර්යයට ඇප කැපවී සිටින සියළු භික්ෂූන් වහන්සේලාට අපි ගෞරවයෙන් නමස්කාර කරමු.

"සුඛා සංගස්ස සමග්ගි" "සංඝ යාගේ එකමුතුව සැපතකි" යන්න සිහිපත් කරවමින් මේ කෙටි සටහන නිමා කරමි.

මබ සැමට තෙරුවන් සරණයි

සුනිල් එස්. සිරිසේන
ප්‍රධාන සංස්කාරක



ඒදිනෙදා කටයුතු විපස්සනාවට සම්බන්ධ කිරීම



දාස් මිරියගල්ල

බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මය අනුගමනය කිරීමේ දී වටහා ගැනීමත් ප්‍රායෝගික පිළිපැදීමත් දෙකම වැදගත් වේ. පිළිපැදීම අතිශයෙන්ම වැදගත් වේ. බෞද්ධයන් විසින් සාම්ප්‍රදායික වශයෙන් පිළිපදින සිල් සමාදන් වීම, භාවනා කටයුතු කිරීම ආදි සිත දියුණු කිරීමේ කටයුතුවලට ප්‍රමුඛත්වය දීම වැදගත් වන්නේය. පිළිපැදීම හා වටහා ගැනීම සහ සිංහල වචන දෙක ධර්මයේ හැඳින්වෙන්නේ ප්‍රතිපත්ති හා පර්යඡ්ති යන වචන දෙකෙනි. අද බෞද්ධ සමාජයට මේ දෙකම වැදගත් වන නමුත් ප්‍රතිපත්ති රැකීම නොහොත් පිළිපැදීම සඳහා මූලිකත්වය දීමත් ඒ සඳහා ඊට අදාළ වන වටහා ගැනීමත් ඥානවත්තයා විසින් කළයුතු බව පෙනේ.

අප කවුරුත් දන්නා පරිදි පිළිවෙත් රැකීම සඳහා අනුගමනය කරන ශීල භවනා ආදි කටයුතුවලට ගත කරන කාලයට වඩා දීර්ඝ

කාලයක් අතිකුත් ඒදිනෙදා කටයුතු සඳහා ගත කරනු ලැබේ. දිනපතා අවදි වීම, මුහුණ කට සෝදාගෙන ආහාර පාන ලබාගෙන, දිනපතා රැකියා සඳහා පිටත් වීම, එම රැකියාවල යෙදීම ආදිය ඒදිනෙදා කටයුතු වශයෙන් හැඳින්විය හැකිය. දිනපතා රැකියා නොකරන පිරිස පොත්පත් කියවීම, ගෙවතු වල වැඩෙහි යෙදීම, ගමන් බිමන් යෑම ආදියෙහි යෙදෙනවා ඇත. එම කටයුතු කෙටි ඒවා හෝ දීර්ඝ ඒවා විය හැක. එම වටිනා කාලය ජීවිතයේ නිදාගැනීමෙන් තොරව ගත කෙරෙන විශාල කාල සීමාවක් බව අපට වටහා ගත හැකිය. එම කාලයෙන් උපරිම ප්‍රයෝජන ගැනීම අද අපේ මාතෘකාව වන්නේය.

එක් එක් පුද්ගලයාගේ ශාරීරික පෙනීම අනුව හඳුනාගැනීම සිදුවන නමුත් සිත ශරීරයට වඩා ප්‍රධාන වන බව අපට වැටහිය යුතු වේ. එම නිසා අප විසින් සිදුකරන ක්‍රියා සියල්ල සිත මගින් පාලනය කළ යුතු වන්නේය. ධර්මය අනුව පුද්ගලයෙකු මූලික කොටස් වශයෙන් වෙන් කිරීමේදී රූප, වේදනා, සංඥා, සංඛාර විඤ්ඤාන යන කොටස් පහකට වෙන් කෙරෙන බවත් එයින් රූපය

හැරුණුකොට කොටස් හතරක්ම සිත බව අපට පැහැදිලිව පෙනේ. සිතේ මූලිකත්වය මෙයින් පැහැදිලි වේ. රටේ සෑම ආයතනයක්ම පාලනයකට යටත් විය යුතු වනවා සේම අපේ ක්‍රියාවලිය සිත මගින් ක්‍රමවත් පාලනයකට යටත් විය යුතුය.

මනුෂ්‍යයා ස්වභාවයෙන් අකුසල්වලට නැඹුරු වූ පුද්ගලයෙකි. එයට හේතුව බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මය අනුව ලෝභය, තරභව, මෝහය - නැතිනම් ජීවිතයේ නියම ස්වභාවය නොවැටහීම යන අකුසල් මූල්‍ය. ගඟක වතුර පහළට ගලා යන විට එම වතුර සමඟ පහළට පිහිනීම අකුසලයන්ට ගිජුවීම වැනිය. එම අකුසලයන්ගෙන් වැළකීම සඳහා යම්කිසි මට්ටමකට අප උත්සාහවත්ත විය යුතුය. උත්සාහවත්ත වීම විර්යය වශයෙන් ධර්මයේ දැක්වෙන බවත් සිතට අදාළ ප්‍රධාන ඉන්ද්‍රිය පහෙන් එකක් විර්යය බවත් දැක්විය හැක. උත්සාහවත්තයා ජයගන්නා බව අප නිතර සිහිපත් කළයුතු වැදගත් සිද්ධාන්තයකි. අකුසලයන්ගෙන් වැළකී සිටීම ඒදිනෙදා කටයුතු මගින් අපට ක්‍රියාත්මක කරන්නට පුළුවන් වීම අතිශයෙන් වැදගත් කරුණකි.

ඒදිනෙදා කටයුතුවල දී ක්‍රමානුකූල වැඩපිළිවෙළක් අනුගමනය කිරීම බුද්ධ ධර්මයේ පැහැදිලිව කියා තිබෙනවා. එය අනුගමනය කිරීමෙන් අපට අකුසලයන්ගෙන් මිදී සංසාරයෙන් ගැලවීම සඳහා වහ වහා ක්‍රියාත්මක විය හැකිය. ජීවිතයේ නියම ස්වභාවය හරිහැටි දකිමින් සිත අකුසල්වලින් සහමුලින් මුදා ගැනීමට උත්සාහ කිරීම විපස්සනා ක්‍රමයයි. බුදුරාජාණන් වහන්සේ සඳහන් කර ඇති එම විශේෂ දර්ශනය වෙත අපට ක්‍රමයෙන් ළඟා වීමට ඒදිනෙදා කටයුතු ප්‍රයෝජනයට ගත හැකිය. විපස්සනා ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා පනවා ඇති. ප්‍රායෝගික සතිපට්ඨාන ක්‍රමයේ මූලික කොටස කායානුපස්සනාවයි. එම කායානුපස්සනාවේ ප්‍රධාන අංගයක් වන්නේ සම්පජ්ඣෙයයි. විර්සවන්තව සිහිකල්පනාවෙන් සම්පජ්ඣෙය ක්‍රියාත්මක කිරීම බුද්ධ ධර්මයේ විස්තර කර ඇත. සිහිය පවත්වාගෙන පැහැදිලි වැටහීමක් ලබා ගැනීම සම්පජ්ඣෙයේ සිංහල තේරුම වශයෙන් ගත හැකිය.

මේ අවස්ථාවේ අප විසින් දැන ගත යුත්තේ ඒදිනෙදා කටයුතුවලදී පැහැදිලි වැටහීම ක්‍රියාත්මක කරන වැඩපිළිවෙළයි. ඒ සඳහා සෑම කටයුත්තක්ම සතර විධියකට බැලිය යුතු වේ.

- i ප්‍රයෝජනය (සාත්තක)
- ii සුදුසු බව (සප්පාය)
- iii සීමාව - ප්‍රමාණය (ගෝචර)
- iv යථාර්ථය නොහොත්

ස්වභාවය (අසමුමෝහ)

මම මාගේ යන පුද්ගලිකත්වයෙන් නොහොත් මමත්වයෙන් මිදීමයි. මාගේ යන හැඟීමෙන් ඉවත් වීම දුෂ්කර කාර්යයක් වන නමුත් සෑම ක්‍රියාවක්ම පුද්ගලිකත්වයෙන් තොරව සිදු කෙරෙන බව අපට වටහා ගත හැකිය. පුද්ගලිකත්වයෙන් ඇත් වූ පසු සෑම ක්‍රියාවක්ම වඩා හොඳින් කර ගත හැකි වෙනවා ඇත. විශේෂයෙන් දිනපතා තවත් අය සමග සම්බන්ධ වී කෙරෙන ක්‍රියා (කාර්යාලය කටයුතු) වගකීම්වලට සීමා කර ඒවා තමාට අයිති නොවන ක්‍රියා බව වටහා ගත යුතුය.

ප්‍රයෝජන නොහොත් සාත්තක සම්පජ්ඣෙය ගැන උදාහරණ තරමක් පැහැදිලිය. නමුත් සමහර කෙටි ක්‍රියාවන් ගැන විමසා බැලීමේදී ඒවා

වඩා ක්‍රමවත් කරගත හැකි වෙනවා ඇත. උදාහරණ අවදි වූ පසු දත් මැදීම ඉතා ප්‍රයෝජනවත්ය. නමුත් ඊට අමතරව රාත්‍රී නින්දට පෙර දත් මැදීම වඩාත් ප්‍රයෝජනවත් බව පෙනේ. සමහර ක්‍රියාවන් මැන කාලයේ දී ඇඹබැහි වූ පුරුදු බව පෙනේ. පාසල් අසල තාප්පවල දරු දැරියන්ගේ ඡායාරූප එල්ලීම කෙතරම්දුරට ප්‍රයෝජනවත් දැයි සලකා බැලිය යුතුය.

සුදුසු බව නොහොත් සප්පාය සම්පජ්ඣෙය ගැන සැලකීමේ දී සමහර ක්‍රියා අප සමාජයට නුසුදුසු ඒවා බව පෙනේ. උත්සව පැවැත්වීමේ දී දිවා හෝපන සංග්‍රහවලට වඩා රාත්‍රී හෝපන සංග්‍රහ ගැන වැඩි උනන්දුවක් දක්වන බව පෙනේ. මේවා විදේශීය බලපෑම් නිසා විය හැක. හක්තිමත් බෞද්ධ පිරිස සාංඝික දාන දීමේ දී ශරීර සෞඛ්‍යයට හිතකර පලතුරු වර්ග රාශියක් කිබිය දී ප්‍රධිං කේක් අයිස්ක්‍රීම් වැනි දේ පූජා කිරීම කෙතරම් දුරට සුදුසුදැයි සැලකීම වටී.

ඒදිනෙදා කටයුතු ගැන කරන මේ විමර්ශනයේ දී දැනට බාල පරම්පරාව අතට වැඩිහිටියන් විසින්ම ලබාදී ඇති දුරකථන කැමරා ආදී නව තාක්ෂණික මෙවලම් කෙතරම් දුරට සුදුසුදැයි නොඑසේ නම් භයානකදැයි සලකා බැලිය යුතු



කාලය පැමිණ ඇත.

සීමාව හා ප්‍රමාණය නොහොත් ගෝචර සම්පජ්ඣෙය ගැන සලකා බැලීමේදී උදාහරණ බොහෝ තිබේ. වැදගත්ම එකක් වන්නේ ආහාර ගැනීමේ දී සීමාව නොඉක්මවා සුදුසු ආහාර ගැනීමේ අවශ්‍යතාවයයි. අප සමාජයට ඇඹබැහි වී ඇති තවත් පළපුරුද්දක් වන්නේ මඟුල් උත්සවය සඳහා සීමාව ඉක්මවා නැදූ හිතවතුන්ට ආරාධනා පත්‍ර යැවීමයි.

එක් ක්‍රියාවක් අවසානයේ තවත් ක්‍රියාවකට යොමු වී සම්පජ්ඣෙය නොහොත් පැහැදිලි වැටහීම දිගින් දිගට ක්‍රියාත්මක කෙරේ. ඒ අතර සිතුවිලි අයාලයේ දුර දිග යාමට ඉඩ නොදී සිත සීරුවෙන් තබා ගැනීම අවශ්‍ය වේ. මෙය සම්පූර්ණ අවධානය (සිත එකඟකම) පවත්වා ගැනීම වේ. මේ මගින් සිතේ කිසිම අකුසලයක් මතු වන්නට ඉඩකඩ නැති වන්නේය. ඉතා සුළු කාලයකදී පැහැදිලි වැටහීම මගින් සිත දියුණු තත්ත්වයකට පත් කර ගත හැකි වේ. සිත විපතට වැටෙන්නට ඉඩ නොදී රැක ගත හැකි වෙනවා ඇත. සිත අකුසලයන්ගෙන් මුදා ගැනීම විපස්සනාවේ වැදගත් ප්‍රතිඵලයකි.

කාලාන්තරයක් තිස්සේ ඒදිනෙදා කටයුතු පිළිබඳව අපේ සිතුවිලි ගැන නොසැලකිලිමත්ව සිටි නිසා ඒවා ක්‍රමානුකූල පදනමකට ගැනීම ටිකින් ටික දියුණු කර ගත හැකිය. විපස්සනා ක්‍රමය අනුව අප ජීවිතයේ නියම ස්වභාවය වටහා ගැනීමත්, අකුසලයන්ගෙන් වැළකීමත් මගින් අධ්‍යාත්මික දියුණුව ලැබේ. නිවන් මග සඳහා අප විසින් ජීවිතයේ ඒදිනෙදා කටයුතු ප්‍රයෝජනයට ගත හැකි වීම විශේෂත්වයකි.

අප ජීවන කාලයේ කොටස් දෙකක් පෙනේ. ධර්මය පිළිපැදීම හා සම්බන්ධ දාන ශීල භාවනා ආදිය එක් කොටසකි. අනෙක ඒදිනෙදා වැඩ කටයුතු සියල්ලය. පැහැදිලි වැටහීම නොහොත් සම්පජ්ඣෙය මගින් මේ දෙකොටස අතර ඉතාමත්ම කිට්ටු සම්බන්ධතාවයක් ඇති වීමෙන් අප ජීවිතයේ සංසාර ගමන කෙළවර කිරීම සඳහා මේ සම්බන්ධතාවය මහෝපකාරී වනවා ඇතැයි ප්‍රර්ථනා කරමි.



දහම් මගට පිවිසීමත් දහම් මගෙහි තහවුරු වීමත් එකක් නොවේ. දහම් මගට පිවිසෙන ආකාරය ද, දහම් මගෙහි තහවුරු වන ආකාරය ද ඉතා පැහැදිලිව පෙළ දහමෙහි (ත්‍රිපිටකයෙහි) පෙන්වා දී තිබේ. එහෙත් ඒ ගැන බෞද්ධයන්ගේ අවධානය යොමු වීම ප්‍රමාණවත් නොවන බව පෙනෙන්නට තිබෙන්නකි. දහම් මග ගමන් කොට විමුක්තිය ලැබීම හෙවත් අර්හත්වයට පත් වීම සම්බන්ධයෙන් දක්වන සැලකිල්ල නිසා මගට පිවිසීමේ වැදගත්කම යටපත් වී ගියාක් වැනිය. එහෙත් සෑම බෞද්ධයාම වටහා ගත යුතු කරුණකි දහම් මගට නො එළඹී අර්හත්වයට පත් විය නොහැකි බව,

බෞද්ධ විමුක්ති මාර්ගය ක්‍රමානුකූල එකක් බව නොයෙකුත් අවස්ථාවලදී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින්ම පෙන්වා දී තිබේ. කීටාගිරි සුත්‍රයෙහි දී අර්හත්වය එකවරම නොලද හැකි බවත්, ක්‍රමානුකූල ශික්ෂණයකින්,

ක්‍රමානුකූල ක්‍රියාකාරීත්වයකින්, ක්‍රමානුකූල පිළිවෙතකින් අර්හත්වය ලැබිය යුතු බවත් අවධාරණයෙන් පෙන්වා දෙනු ලැබේ. ඒ ක්‍රමානුකූල මාර්ගය ද එතැන දී පියවරෙන් පියවර දැක්වේ.

- ඒ මෙසේය :
01. ශ්‍රද්ධාව ඇතිවීමෙන් (සත්පුරුෂයෙකු) වෙත එළඹේ.
 02. වෙත එළඹ ඔහු ඇසුරු කරයි.
 03. ඇසුරු කරමින් ඔහු ගේ (යහපත්) වචනයට කන් දෙයි.
 04. ඇහුම්කන් දෙමින් සදහම් අසයි.

05. අසා (සිතේ) දරා ගනියි.
06. දරා ගත් දහම්හි අරුත් නුවණින් විමසයි.
07. අරුත් විමසා වැටහීමක් ලබයි.
08. වැටහෙන විට කැමැත්ත (ඡන්දය) උපදියි.
09. උපන් ඡන්දය ඇත්තේ උත්සාහ කරයි.
10. උත්සාහ කරනුයේ සසඳු බලයි.
11. සසඳු බලා ප්‍රධන් වීර්යය වඩයි.
12. ප්‍රධන් වීර්යය වඩනුයේ ඔහුගේ කයිනුදු සත්‍යය දැනගනියි.
13. ප්‍රඥාවෙන් ද (සත්‍යය) මැනවින් අවබෝධ කර ගනියි.

දහම් මගට පිවිසීම

ආචාර්ය ධර්මසේන හෙට්ටිආරච්චි

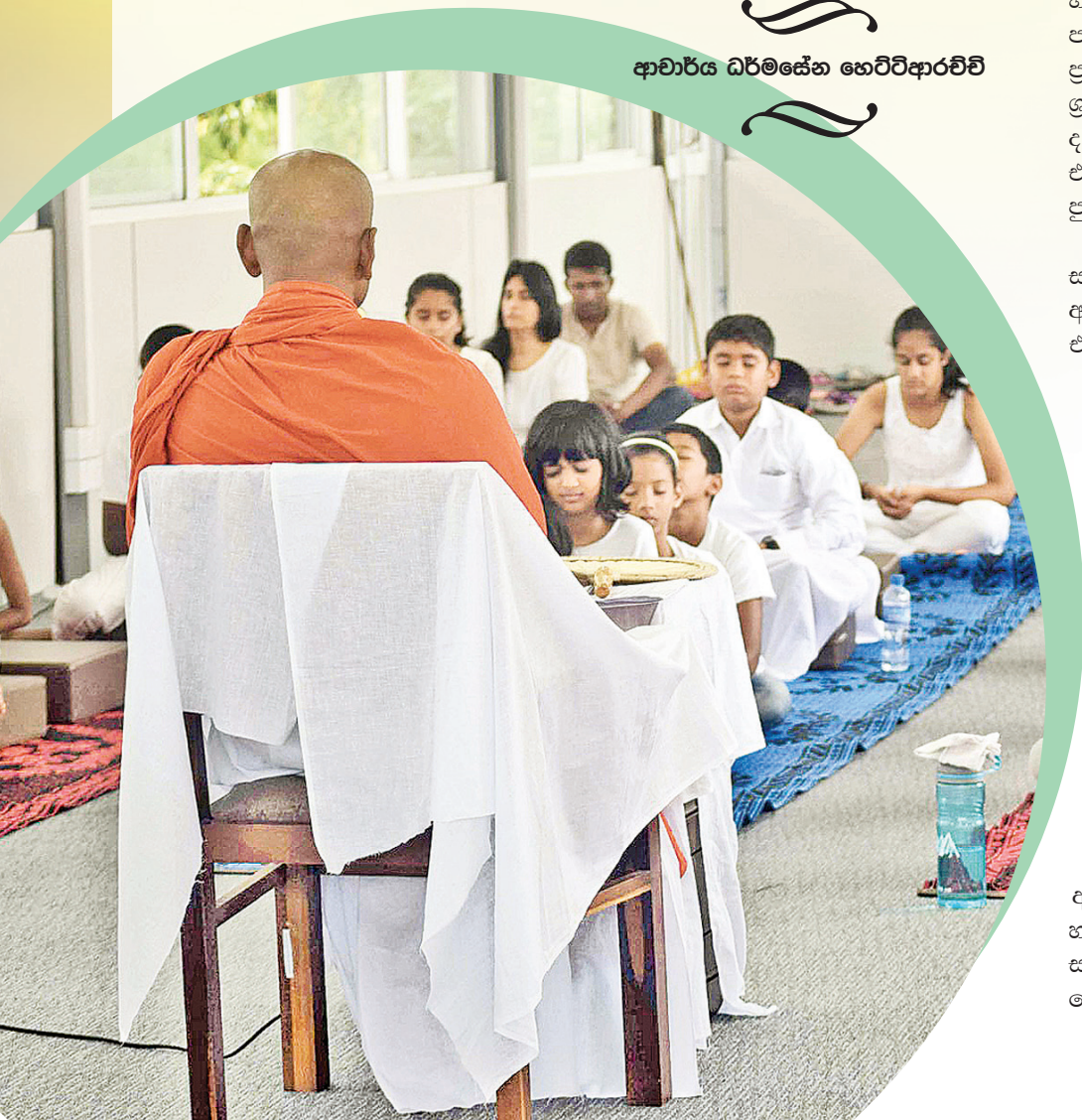
(මනි. 2, 248)
 ගමන් මග ශ්‍රද්ධාවෙන් ඇරඹෙන බව මෙහි පැහැදිලිව පෙන්වා දී තිබේ. ශ්‍රද්ධාව යනු දෙආකාර සිතිවිල්ලකි. එකක් නම් විමසීමෙන් තොරව පිළිගැනීමය. අනෙක විමසා බලා නිවැරදි බව තමන්ට ම වැටහේ නම් එය පිළිගැනීමය.

අමුලිකා ශ්‍රද්ධාව නමින් හැඳින්වෙන නොවිමසා පිළිගැනීම පදනමක් නැත්තකි. එය බුදුදහමෙන් ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබේ. ආකාරවනී ශ්‍රද්ධා නම් වූ විමසා බලා පිළිගැනීම දහමෙන් අගය කෙරේ. දහම් මගට එළඹෙන්නේ එවන් ශ්‍රද්ධාවක් ඇති පුද්ගලයාය.

ආර්ය මාර්ගයේ පියවර සතරකි. ඒ සතර සෝවාන්, සකදාගාමී, අනාගාමී, අරහත් යනුවෙන් හැඳින්වේ. මේ එක් එක් පියවරට පෙරවුව පිළිවෙත් පුරන අවස්ථා ද සතරකි. එය දහමෙහි පටිපත්ත අවස්ථා ලෙස නම් කර තිබේ. මාර්ගඵල පියවර සතරත් පටිපත්ත අවස්ථා සතරත් යන අටට අයත් ශ්‍රාවකයෝ අට දෙනෙකි. දහම්ගුණ පාඨයෙහි ඔවුහු අෂ්ටාර්ය පුද්ගලයෝ යැයි නම් ලබති.

වත්තාරෝ ව පටිපත්තා -
 වත්තාරෝ ව එලේඛිතා
 ඒස සංසෝ උජ්ඣතෝ -
 පඤ්ඤ සීල සමාහිතෝ
 (අනි. 5, 254, අට්ඨපුත්ඵල සූත්ත)

මේ අවස්ථා අටෙන් ආරම්භක අවස්ථා දෙක දහම් මගට පිවිසීම හා දහම් මගෙහි තහවුරු වීම සම්බන්ධයෙන් අපට ඉතා වැදගත් වෙයි. ඒ අවස්ථා දෙක නම් :



1. සෝතාපත්ති (මග) ඵල අවස්ථාව හා

2. සෝතාපත්ති ඵලය සඳහා පිළිවෙතෙහි යෙදෙන අවස්ථාවය.

පෙළ දහමෙහි මේ දෙවන අවස්ථාව හඳුන්වනුයේ සෝතාපත්ති ඵල සවිජ්ජිරියාය පටිපන්නෝ යනුවෙනි.

මේ ගැන බෞද්ධ වූ සැමගේ අවධානය විශේෂයෙන් යොමු විය යුතුය.

සෝතාපත්ති මගඵල ලබා ගැනීම සඳහා සපුරාලිය යුතු අංග සතරක් සෝතාපත්තියංග ලෙසින් සූත්‍ර ධර්මයන්හි සඳහන් වේ. ඒ සතර, 1. සත්පුරුෂයකු ඇසුරු කිරීම, 2. සද්ධර්මය ඇසීම, 3. යෝනිසෝමනසිකාරය හා 4. ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපත්තියෙහි යෙදීමය. ඉහතින් සඳහන් වූ කීටාගිරි සූත්‍රයෙහි කියැවුණු අවස්ථා දහ තුන මේ සෝතාපත්ති අංග සතරට ඇතුළත් වේ. එහි 1, 2 අවස්ථා සත්පුරුෂ ආශ්‍රයයි. 3, 4, 5 අවස්ථා සද්ධර්ම ශ්‍රවණයයි. 6, 7 අවස්ථා යෝනිසෝමනසිකාරය යි. 8 සිට ඉතිරි අවස්ථා ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපත්තියෙහි යෙදීමය.

මේ දෙනැත ම පිරික්සන කළ දහමට ඇතුළුවීම සඳහා සපුරා ගත යුතු ගුණ ධර්ම දෙකක් අපට මතු කර ගත හැකියි. ශ්‍රද්ධාව පළමු වැන්න යි. දෙවැන්න නුවණයි.

ශ්‍රද්ධාවෙන් තොරව දහම් මගට බැස ගැනීමක් නැත. (සද්ධා ජාතෝ උපසංකමති) බුදුරජාණන් වහන්සේගේ බුද්ධත්වය පිළිනොගෙන කිසිවකුට දහම් මගට බැසගත නොහැකිය. සද්ධාව යනු මූලික වශයෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ බුදු බව පිළිගැනීමය. සද්දහති තථාගතස්ස බෝධිං යි ඒ බව පැවසේ. එහෙත් මේ පිළිගැනීම, මගට එළඹෙන අවස්ථාවේ ශ්‍රාවකයා තුළ ඇත්තේ යම්තමිනි. එය ශ්‍රද්ධා මාත්‍රයක් (සද්ධා මත්තං) පමණි. එය ක්‍රමයෙන් වර්දනය වී සෝතාපත්ති ඵලාවස්ථාවේ දී අවල සද්ධාවක් හෙවත් නොසෙල්වෙන ශ්‍රද්ධාවක් බවට පත්වේ. එහිසා සෝතාපත්ත ශ්‍රාවකයා අවල සමසණ නමින් හැඳින්වේ. අවෙච්චප්පසාද යන්න ද අවල සද්ධාවටම යෙදේ. අවෙච්ච නම් කරුණු තේරුම් ගැනීමයි. කරුණු වටහා ගෙන පැහැදීමක්



ආර්ය මාර්ගයේ පියවර සතරකි. ඒ සතර සෝවාන්, සකදාගාමී, අනාගාමී, අරහත් යනුවෙන් හැඳින්වේ. මේ එක් එක් පියවරට පෙරටුව පිළිවෙත් පුරන අවස්ථා ද සතරකි. එය දහමෙහි පටිපන්න අවස්ථා ලෙස නම් කර තිබේ. මාර්ගවල පියවර සතරත් පටිපන්න අවස්ථා සතරත් යන අටට අයත් ශ්‍රාවකයෝ අට දෙනෙකි. දහම්ගුණ පාඨයෙහි ඔවුහු අෂ්ටාර්ය පුද්ගලයෝ යැයි නම් ලබති.

ඇතිකර ගත් බව එයින් අදහස් වේ. දහමට නොපිවිසි පුද්ගලයන් තුළ ශ්‍රද්ධාමාත්‍රයක්වත් නැත. ඔවුහු පුහුදුන් පුද්ගලයෝ වෙති. පුහුදුන් පුද්ගලයා සසුනට නොඑළඹුණු, සසුනෙන් බාහිර වූ පුද්ගලයකු බව බුදුහාමුදුරුවෝ වදාරති. බාහිරෝ පුප්ප්පන පක්ඛේ ධීතෝ. සද්ධර්මය අසා නුවණින් සලකා බලා දහමෙහි අරුත් පිළිබඳ වැටහීමක් ලබා ගැනීමට යෝනිසෝමනසිකාරයැයි කියනු ලැබේ. මෙහි දී නුවණ පූර්වංගම වන අයුරු පෙනේ. මහාවත්තාරීසක සූත්‍රයේ සඳහන් වූයේ දහම් මග (එනම් ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය) ගමන් කළ හැක්කේ සම්මාර්ගිකයා පෙරටු කෙට ගෙන බවය. (සම්මාර්ගිකී පුබ්බංගමා හෝති)

මෙතැන දී මූලිකම අවශ්‍ය නුවණ කුමක්ද ? එය ඔක්කන්ති සංයුක්තයේ දී සවිස්තරව දැක්විණ. එහි කියැවෙන පරිදි ඇති වීම - නැති වීම හෙවත් අනිත්‍යතාව යන ලෝකස්වභාවය ගැන ශ්‍රද්ධාවෙන් පිළිගැනීමෙන් හෝ නුවණින් යම්තමින් දැකීමෙන් හෝ පුහුදුන් බව ඉක්මවා ආර්ය භූමියට පිය එසවිය හැකිය.

යම්තමී වැටහීමක් ලබා (අනිත්‍යතාව ගැන) පිළිවෙතෙහි පිහිටන අවස්ථාවත්, ඒ පිළිවෙත පුරමින් සෝනාපත්ති ඵලය ලබන අවස්ථාවත් යන අවස්ථා දෙක මෙතැන දී හොඳින් තේරුම් ගත යුතුය. එහි වෙනස අපට මෙසේ වෙන්කර දැක්වීමට පුළුවන.

පුහුදුන් බවෙන් මිදී පිළිවෙතෙහි පිහිටන අවස්ථාවේ ඇත්තේ ශ්‍රද්ධාමාත්‍රයකි. ඇතිවීම නැතිවීම පිළිබඳ යම්තමී දැකීමකි. එනිසා සද්ධා, චීරිය, සති, සමාධි, පඤ්ඤා යන ඉන්ද්‍රිය ධර්ම වැඩිම යම්තමින් ඇරඹුණා පමණකි.

මේ පිළිවෙතෙහි ගමන් කර සෝනාපත්ති ඵලයට පත්වීමේ ශ්‍රද්ධා මාත්‍රය පරිපූර්ණ ශ්‍රද්ධාව බවට පත් වේ. එය නොසෙල්වන ශ්‍රද්ධාවකි. අවල සද්ධා බවට පත් වේ. අනිත්‍යය පාදක කොට ගෙන දුක්ඛතාව හා අනත්තතාව ද වටහා ගනී. එනම්, ත්‍රි ලක්ෂණය දැකීමයි. එය දහම් ඇස පහළ වීමය. ධම්මවක්ඛුං උදපාදියි කියනුයේ එයටය. දැන් ඉන්ද්‍රිය ධර්ම යම් තරමක් දුරට වර්ධනය වී තිබේ.

මේ අනුව, මේ අවස්ථා දෙකේ සිටින ශ්‍රාවකයන් ලබන ප්‍රතිලාභයන්හි ද වෙනස්කම් දහමෙහි දැක්වේ.



පිළිවෙතට පිවිසි අවස්ථාවේ සිට ශ්‍රාවකයා සම්බෝධියට හෙවත් අරහත් මගට පිළිපත් තැනැත්තෙකි. සම්බෝධි පරායනය, ඔහුගෙන් ආනන්තර්ය පාපකර්ම හෝ දුගතිගාමී විය හැකි බරපතළ පවිකම් සිදු නොවේ. ඒ නිසා දුගති උපතක් නො ලබයි. (අගන්තා නිරයං). ඉතාම සුවිශේෂී කරුණ හෙතෙම මියයන්න පළමු සෝනාපත්ති ඵලයෙහි පිහිටීමයි.

එය කියා ඇත්තේ සෝනාපත්ති ඵලයට නො පැමිණ ඔහු මිය යෑමට අභව්‍යය යනුවෙනි.

සෝනාපත්ති ඵලය ලැබූ පසු අර්හත්වය කරා යෑම ස්ථීරය. (නියතෝ සම්බෝධි පරායනෝ), දුගති උපතක් නො ලැබීමද ස්ථීරය. (අගන්තා නිරයං) සත් වරකට වඩා භවයෙහි නො උපදී. (සත්තක්ඛන්තුපරම) අනුන්ගේ පිහිටක් නො ලද ද දහම් මග ඉදිරියට යාමට ඔහුට පුළුවන. (අපර පච්චයා සත්ථුසාසනේ)

මේ නිසා, දහමට පිවිසෙන අවස්ථාව සහ දහමෙහි තහවුරු වන අවස්ථාව යන මේ පළමු පියවර දෙක මැනවින් වටහා ගැනීම සෑම බෞද්ධයාටම අත්‍යවශ්‍ය කරුණකි. එය නො දන්නා තැනැත්තෝ විවිධ ආගමික කාර්යන්හි නිරත වෙමින් තමන් බෞද්ධයින් යැයි වැරදියට සිතාගෙන සසර කතරෙහි අතරමං වෙති. එය වටහා ගන්නාහු පමණක් දහම් මගට එළඹ මේ භවයේ දී ම දහම් මගෙහි තහවුරු වෙති.





ආර්.එස්. ජයරත්න



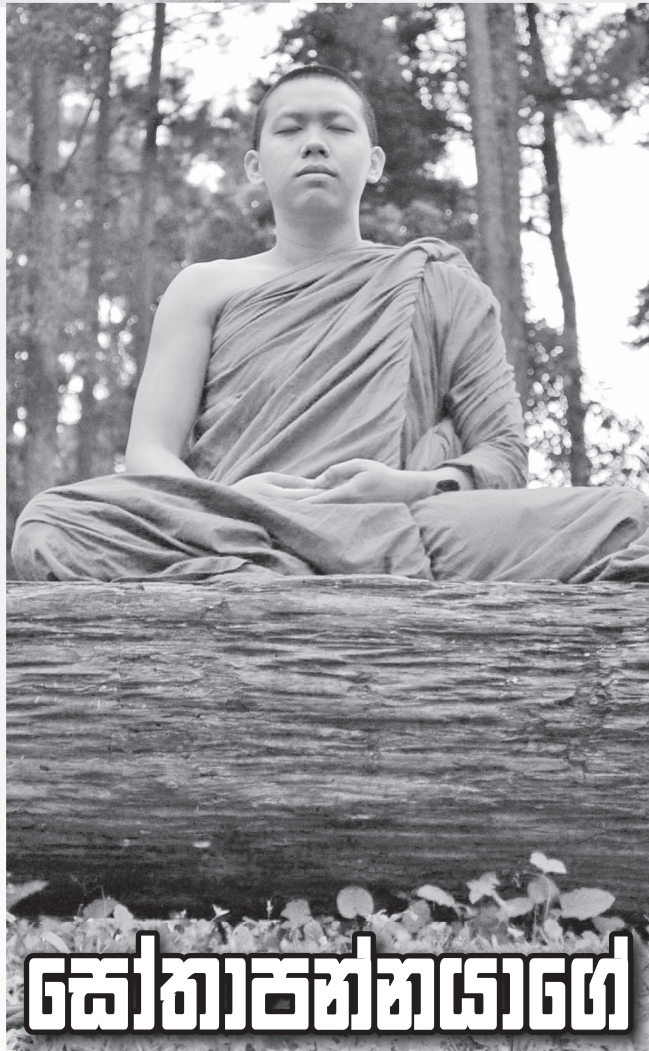
බෞද්ධ ජනතාව මැනවින් දන්නා පරිදි සෝනාපන්න තත්ත්වය වූ කලී ආර්ය මාර්ගයේ එල ලාභිත්වයේ ආරම්භක අවස්ථාව වන අතර ඉතිරි උච්චතර අදියරයන් වන්නේ, අනු පිළිවෙළින් ගත්කල සකාදාගාමී, අනාගාමී හා අර්හත්භාවය වශයෙන් සැදුම්ලත් මාර්ග එල සමුදායය.

"සෝනාපන්න" සංකල්පය වාණර්ථයෙන් ගත්කල ශ්‍රෝතයට නොහොත් ජලප්‍රවාහයට පිළිපත් පුද්ගලයා යන්න ධ්වනිත වේ. මෙම සංකල්පයේ ධර්මානුකූල අර්ථ විග්‍රහය වන්නේ අර්හත් එලය නම් උත්කාෂ්ඨ ආර්ය තත්ත්වය සාක්ෂාත් කරගැනීමේ කාර්යාවලිය සාර්ථකව ආරම්භ කළ පුද්ගලයා යන්නය.

මෙම සෝනාපන්න ප්‍රාප්තියෙන් ධ්වනිත වන්නේ මෙම ආර්ය පුද්ගලයා

සංයෝජනත්‍රයක්, එනම් සක්කාය දිට්ඨිය, විචිකිච්චාව හා සීලබ්බත පරාමාගය මූලෝත්පාටනය කර ඇති බවය. සක්කාය දිට්ඨිය නමින් හඳුන්වනුයේ පුද්ගලයා සතුව සදාකාලික ආත්මයක් පවත්නා බව ඇදහීමය. විවිධ ධර්ම කරුණු පිළිබඳ දරන සැකය විචිකිච්චාව වන අතර හුදෙක් සීලවුන නොහොත් සංස්කාරකර්ම හා පූජාවිධි කෙරෙහි ආධ්‍යානග්‍රාහීව එල්බගැනීම සීලබ්බත පරාමාගය යනුවෙන් හැඳින්වේ.

බුදුරාජණන් වහන්සේගේ ධර්මාන යුගයේ දී හික්ෂුන් හා හික්ෂුනින්ද, අර්හත් භාවය අවබෝධ කරගත් බවත් දහස් ගණනක් අතිරේක ගිහි උපාසක උපාසිකාවන් සෝනාපන්න, සකදාගාමී හා අනාගාමී එල කරා උත්තිර්ණ ව සිටි බවත් සූත්‍ර ධර්මයන් තුළ



සෝනාපන්නයාගේ

අධ්‍යාත්මික ලක්ෂණ

වාර්තාගත වී ඇත. මීට අතිරේකව ආචාර්ය ඊ. ඩබ්ලිව්. අදිකාරම් ස්වකීය ග්‍රන්ථයකින් පෙන්වා දී ඇති පරිදි ලංකාද්වීපය තුළද රහතන් වහන්සේලා පළමුවන සියවසේ දක්වා වැඩසිටිය බවත් ලාංකික හික්ෂුන් මෙන්ම ගිහි උපාසක උපාසිකාවන් පිරිසක් සෝනාපන්නි එල ලාභීන්ව සිටි බවත් අටුවා ග්‍රන්ථවල වාර්තාගත වී ඇත.

ආචාර්ය ඊ.ඩබ්ලිව්. අදිකාරම්, ආචාර්ය සෙනරත් පරණවිතාන, හා ආචාර්ය වල්පොල රාහුල හිමි ආදී විද්වතුන් පෙන්වා දී ඇති පරිදි, දුටුගැමුණු හා සද්ධාතිස්ස නරපතින්ගේ අභාවයෙන් පසු ලක්දිව හික්ෂු ශාසනයට දරුණු තර්ජන එල්ල වූ බව ප්‍රකටය. වලගම්බා රාජ්‍ය සමයේදී ලක්දිව හික්ෂු ශාසනයෙහි

ලංකාවේ රහතුන්වහන්සේලාගේ පූර්ණ අභාවයද යථාකාලයේදී සිදු වී ඇත. මෙම විෂය ආශ්‍රිත පොදු පිළිගැනීම හා දූෂ්ඨිය වී ඇත්තේ කිතුච්ඡිත් දෙවැනි ශතවර්ෂයෙන් අනතුරුව ලංකාවේ රහතුන් වහන්සේලා වැඩසිටි බවට සාක්ෂියක් නොමැති බවය.

සංයුත්ත නිකායේ දුතිය සංයුත්ත සූත්‍රයේ පැහැදිලිව දක්වා ඇති පරිදි සෝනාපන්නි මාර්ග එල ලාභය අරමුණු කරගත් නිර්වාණගාමී යෝගාවචරයා විසින් ස්වකීය අභිමාර්ථය සපුරාගැනීම සඳහා සම්ප්‍රදායානුකූලව යෝනිසෝමනසිකාරයෙන් යුතුව විදර්ශනා භාවනාවේ යෙදෙමින් ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපත්ති පූරණය කිරීම අනිවාර්යයෙන් අවශ්‍ය වන්නේය.

එක්තරා ප්‍රතිෂ්ඨාපනයක් සිදුවූ නමුත් අතරතුර සමයේදී සංඝ සමාජයට වරින්වර විවිධ අර්බුදවලට මුහුණ දීමට සිදුවිය. එම ලේඛකයන් විසින් විස්තර වශයෙන් පෙන්වා දී ඇති පරිදි පළමුවන සියවසේ දී දිගුකලක් තිස්සේ පැවති විවාදයකින් අනතුරුව බුද්ධ ශාසනයෙහි පෙළදහම හා දර්ශනය අධ්‍යයනය හා සංරක්ෂණය කිරීම සංඛ්‍යාත පර්යාප්ති ශාසනය බුද්ධ ධර්මානුකූලව සීලසමාධි ප්‍රතිපදා පූරණය සංඛ්‍යාත ප්‍රතිපත්ති ශාසනයට වඩා උත්කාෂ්ඨත්වයෙන් සැලකිය යුතු බවට මහා සංඝ සංවිධානය විසින් ඒකාබද්ධ තීරණයක් ගැනීම සිදුවී ඇත. මෙම විද්වතුන් විසින් තව දුරටත් පෙන්වා දී ඇති පරිදි මෙම බෙදීම ආශ්‍රිතව දිගුකලක් ග්‍රාමවාසී - ආරණ්‍යවාසී යනුවෙන් සංඝ සම්ප්‍රදානයන් ද්වයක් පැවති අතර දායක අනුග්‍රහය හීනවීම හා තවත් හේතුකාරක සිද්ධීන් රාශියක

බලපෑමෙන් සමාධි පූරණය කරමින් භාවනානුයෝගීව සිටි ආරණ්‍යවාසී සංඝ පරම්පරාව හීනවීමත් සමගම

මෙම සූත්‍රයේ දැක්වෙන විස්තරයෙන් පැහැදිලිවන්නේ මෙම උක්කාෂ්ඨ ආධ්‍යාත්මික තලයට ප්‍රාභ්විම සඳහා ඊට යොමුවූ යෝගාවචරයා සක්කාය දිට්ඨිය, විචිකිච්චාව හා සීලබ්බත පරාමාස ආදී සංයෝජනයන් පිළිබඳව පරිපූර්ණ අවබෝධයක් ලබාසිටීම අත්‍යවශ්‍ය බවය. මෙම උත්තරීතර අධ්‍යාත්මික තලය සාක්ෂාත් කරගැනීමේ අභිලාෂී ඕනෑම යෝගාවචරයෙකු වුවද, මෙම සංයෝජනයන් ක්ෂය කරගැනීමේ ක්‍රමවේදය පිළිබඳව පූර්ණ අවබෝධයක් ලබා සිටීම අවශ්‍ය බව පැහැදිලිය. මෙම ලිපියෙහි අරමුණ වන්නේ මෙම සංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීම සඳහා අවශ්‍ය ක්‍රමවේදය පිළිබඳව පරිපූර්ණ අවබෝධයක් ලබාගැනීමේ අභ්‍යාසයන් කිහිපයක් සාකච්ඡා කිරීමය.

මෙම කාර්යය සඳහා ආරම්භයේ දී ඊට අදාළ සාධක කිහිපයක් හඳුනා ගැනීම අවශ්‍ය වන්නේය. පළමුවෙන්ම බුද්ධ ධර්මය පිළිබඳව විශේෂයෙන්ම සංයෝජන ධර්මයන් පිළිබඳව පූර්ණ අවබෝධයක් ලබාගැනීම අවශ්‍ය වන්නේය. ප්‍රථමයෙන්ම, පූජ්‍ය කොට්ඨේනේ පඤ්ඤකිත්ති හිමි පොල්වත්තේ බුද්ධදත්ත හිමි හා මහාචාර්ය ඩී.ජේ. කළුපහන ආදී පඬිවරුන් පවසා ඇති පරිදි ප්‍රාග් බෞද්ධ යුගයේත්, බුද්ධ සමකාලීන යුගයේත් භාරත දේශයේ ප්‍රචලිතව පැවති දුෂ්ඨවාද හා ප්‍රතිපදා පද්ධතීන්ගේ ස්වභාවය පිළිබඳව පරිපූර්ණ අවබෝධයක් ලබාගැනීම

අවශ්‍ය වේ.

දෙවනුව මජ්ඣිම නිකායේ අරන විභංග සූත්‍රයේ පෙන්වා දී ඇති පරිදි ඇතැම් පද ශබ්ද හා සංකල්පවල අන්තර්ගත අර්ථය විවිධ ප්‍රදේශයන්හි පවත්නා ප්‍රාදේශික විෂමතා අනුව විපර්යාසයන්ට භාජනය වීමට අවකාශ නොතිබිය යුතුය. මෙම සංසිද්ධියට උදාහරණයක් වශයෙන් ගතහොත් බෞද්ධ භික්ෂූන් පිණිඩපාතය සඳහා භාවිතා කළ පාත්‍රය නිරූපනය කිරීමට විවිධ ප්‍රදේශයන්හි යෙදෙන "චිත්ත" "සර" "ධර" "පෝත" ආදී වදන් පෙන්වා දී ඇත. මෙම විෂමතාවයන් හේතුකොටගෙන නිර්දේශය වස්තුව පිළිබඳව ව්‍යාකූලත්වයට පත්නොවිය යුතුවා මෙන්ම විවිධ ප්‍රාදේශීය විෂමතාවයන් අනුව ධර්ම ප්‍රකාශිත වදන් හා සංකල්පයන්හි නියම අර්ථය ව්‍යාකූල කිරීමක්ද නොකළ යුතු බව පෙන්වා දී ඇත.

මෙම කරුණු අතුරෙන් ප්‍රථම කරුණ, එනම් සමකාලීන ආගමික දුෂ්ඨවාද පිළිබඳව සර්වග්‍රාහී අවබෝධයක් ලබාගැනීමේ අවශ්‍යතාවය සලකා බලනහොත් එකල සිටි අග්‍රගණ්‍ය ආචාර්යවරයින් යටතේ පූර්ණ අධ්‍යාපනයක් ලබා සිටි ශාක්‍යවංශික සිද්ධාර්ථ කුමරුවාණන් එකල ප්‍රචලිතව පැවති වේද, බ්‍රාහ්ම, ආරණ්‍යක, හා උපනිශද් ආදී ආගමික දර්ශනයන් පිළිබඳව පූර්ණ ඥාන සම්භාරයක් ලබාසිටින්නට ඇති අතර සය වසක් තුළ සම්බුද්ධත්වය උදෙසා ගතකළ පරිබ්‍රාජික ජීවන සමයේදී එම ඥානය තීව්‍ර කරගැනීමට අවස්ථාවක්

ලබන්නට ඇති බවත් උපකල්පනය කළ හැකිය. බ්‍රහ්මජාල සූත්‍රයේ පෙන්වා දී ඇති පරිදි එහි විස්තර කර තිබෙන සමකාලීන දුෂ්ඨවාද සැටදෙකම අද්‍යයමාන ආත්මයක පැවැත්ම පාදක කරගෙන නිර්මාණය කරන ලද ලබ්දීන් බව පැහැදිලිය.

සිද්ධාර්ථ තාපසතුමා ස්වකීය පරිශ්‍රමය ආරම්භයේදී ශික්ෂණය ලබාගත් ආලාර කාලාම හා උද්දකරාමපුත්‍ර ආචාර්යවරුන් දෙපළද ආත්මයක් පිළිබඳව දැඩි විශ්වාසයක් දැරූ සාම්ප්‍රදායික උපනිශද් ආචාර්යවරුන් බව මහාචාර්ය කළුපහන පෙන්වා දී ඇත.

ස්වකීය තාපස වර්යා වකවානුවේදී අන්තකිලමතානුයෝගය වඩන විට තමන්ගේ සහායට සිටි පංචවග්ගීය තවුසන්ද ආත්මයක් පිළිබඳව දැඩි විශ්වාසයක් දැරූ ආත්මවාදීන් පිරිසක් බව පැහැදිලිය. මෙම ආත්ම දුෂ්ටිය එම පංචවග්ගීය තවුසන්ගේ සන්තානයන්හි කෙතරම් දැඩිව නිධානගතව පැවැත්තේද යන්නට සාක්ෂියක් වශයෙන් ධම්ම චක්ක සූත්‍ර දේශනාවෙන් පසුව සතියක් මුළුල්ලේ තේරුම් කරදුන් පසුවත් එහි අන්තර්ගතය අවබෝධ කරගැනීමට අසමත් වූ බවත් ඔවුන් එම අවබෝධය ලැබුවේ ආත්මයක් පිළිබඳව ඇදහීම නිෂ්ඵල බව අවධාරණය කරමින් සිදුකළ අනාත්ම ලක්ෂණ සූත්‍ර දේශනාවෙන් පසුව බවත් බුදුන්වහන්සේ අරිය පරියේසන සූත්‍රයේ සඳහන්කර තිබීම පෙන්වා දිය හැකිය.



උන්වහන්සේලා රහත් බව ලැබුවේ ඉන් පසුවය. එබැවින් බුදුන්වහන්සේ අර්හත් භාවය අධිගමය සඳහා ප්‍රතිපදා පුරුණයේදී ආත්මයක් පිළිබඳව ඇදහීමේ මිථ්‍යා දූෂ්ටිය නොහොත් සක්කාය දිට්ඨිය ක්ෂය කිරීම ප්‍රථම පියවර වශයෙන් පනවා වදාරා ඇත්තේ එම ප්‍රාජ්නියෙහි වැදගත්කමත් එය සාක්ෂාත් කරගැනීමේ දුෂ්කරතාවයත් මැනවින් සලකා බැලීමෙන් බව පැහැදිලිය.

මජ්ඣිම නිකායෙහි චූල්ල වේදල්ල සූත්‍රයේ විග්‍රහ කරදී ඇති පරිදි සක්කාය දිට්ඨිය වූකලී, රූප, වේදනා, සංඥ, සංකාර, විඥ්ඤාණ සංඛ්‍යාන උපාදාන ස්කන්ධ, පංචකය අභිභවමින් ආත්මයක් රජයන්තේයයි දැඩිව ඇදහීමය. බුද්ධිමතුන් දන්නා පරිදි වේදනාව ජනිත වන්නේ ඉන්ද්‍රියයන් ඡටිකය පිළිවෙළින් ගෝචර වස්තු ඡටිකය සමග ගැටීමෙනි. මෙයින් ප්‍රකාශ වන්නේ සාමාන්‍ය පුද්ගලයකුට තමාගේ ඉන්ද්‍රියයන් ඡටිකය පිළිබඳව කිසිදු පාලනයක් ක්‍රියාත්මක කිරීමට ශක්තියක් නොමැති බවය. මෙම ඉන්ද්‍රියයන් සියල්ලම ආත්මය විසින් පාලනය කරනු ලැබීම ඊට හේතුව උපනිෂද් සංඛ්‍යාවක පැහැදිලිව දක්වා ඇති පරිදි ඉන්ද්‍රියයන් සියල්ලම ආත්මයේ පාලනයට නතු වී පවත්නා හෙයිනි. මෙම සංකල්පය උපනිෂද් සංඛ්‍යාවක ප්‍රකාශිතව ඇත. උදාහරණයක් වශයෙන් ගතහොත් "ඇස අවකාශය අවලෝකනය කරන විට ඇත්ත වශයෙන් එය ග්‍රහනය කරන්නේ ඇසෙහි අරක්ගෙන සිටින ආත්මය" බව පැවසේ.

ඇස වූ කලී දූෂ්ටිය ග්‍රහණය කරගන්නා උපකරණයක් පමණි. කිසියම් පුද්ගලයකු කිසියම් ගන්ධයක් ආඝ්‍රාණය කරන විට එය විඳින්නේද ආත්මයය. නාසයද හුදෙක් ආඝ්‍රාණයේ උපකරණයක් පමණි. මිනිසෙකු යමෙකු කථාකරන බව සංවේදී වන විට කථානාදය වූ කලී කථනයේ උපකරණය වේ. එහි විඥනය ලබන්නේ ආත්මයය. ශ්‍රවණය කරන විට ශබ්දය විඳින්නේද ආත්මයය. ශ්‍රෝතය ශ්‍රවණයේ උපකරණය පමණි. මිනිසෙකු තමා සිතන බව සංවේදී වන විට සිතීමේ සංඥාව ලබන්නේ ආත්මයය සිත වූ කලී දිව්‍ය අක්ෂිය පමණි.

මෙම දිව්‍ය අක්ෂිය උපයෝගී



ඇස වූ කලී දූෂ්ටිය ග්‍රහණය කරගන්නා උපකරණයක් පමණි. කිසියම් පුද්ගලයකු කිසියම් ගන්ධයක් ආඝ්‍රාණය කරන විට එය විඳින්නේද ආත්මයය. නාසයද හුදෙක් ආඝ්‍රාණයේ උපකරණයක් පමණි. මිනිසෙකු යමෙකු කථාකරන බව සංවේදී වන විට කථානාදය වූ කලී කථනයේ උපකරණය වේ. එහි විඥනය ලබන්නේ ආත්මයය. ශ්‍රවණය කරන විට ශබ්දය විඳින්නේද ආත්මයය. ශ්‍රවණය කරන විට ශබ්දය විඳින්නේද ආත්මයය.

කරගනිමින් ආත්මය තෘෂ්ණා පරවශ අරමුණ දර්ශනය කරමින් සුබචින්දනයක් ලබයි.

බ්‍රහ්මණ ධර්මය රූපකාන අරමුණු කරගෙන සමාධිය වැඩිම අනුමත කර නොමැත්තේ පුද්ගලයෙකුට තමාගේ ඉන්ද්‍රියයන් ඡටිකය - සලායනන - පාලනය කර ගැනීමට ශක්තියක් නොමැති බව විශ්වාස කිරීම නිසා විය හැකිය. මීට ඉඳුරා ප්‍රතිපත්ති ආකල්පයක් දරමින් බුදුරජාණන් වහන්සේ රූපකාන අරමුණු කරගෙන ත්‍රිලක්ෂණය (අනිච්ච - දුක්ඛ - අනාත්ම) පදනම් කරගෙන විදර්ශනා සමාධි වැඩිම තරයේ නිර්දේශ කරන සේක. මෙම භාවනා ක්‍රමය සත්වයාගේ විශුද්ධිය වන අර්හත්භාවය සාක්ෂාත් කරගැනීමේ "ඒකායන මාර්ගය" බව මහා සතිපට්ඨාන සූත්‍රය ඉඳුරා දක්වයි.

දෙවැනි සංයෝජනය වන විචිකිච්ඡාව සාමාන්‍යයෙන් සරල භාෂාවෙන් දක්වතොත් සැකය යනුවෙන් හැඳින්විය හැකිය. එනමුත් මධ්‍යමයවෙල ශ්‍රී සුමංගල හිමියන්ගේ පාලි ශබ්දකෝෂය පරිදි නියම අර්ථ වශයෙන් දක්වා ඇත්තේ ප්‍රභාව සොයායාමේ දැඩි ප්‍රතිපදාව යනුවෙනි. සංයුක්ත නිකායෙහි වෙනගපුර සූත්‍රයේ දී "අකිච්ච" ශබ්දය "ආතතියෙන් තොරව" යනුවෙන් විග්‍රහ කොට ඇත. මේ කරුණු සලකා බැලීමේදී ඇතැම් බුද්ධ සමකාලීන පරිබ්‍රාජකයින් විසින් පුරුදුකරන ලද ආත්ම ජීවනශීලී ප්‍රතිපදාවන් "අත්ත කිලමනානුයෝග" යනුවෙන් හඳුන්වා ඇති බැව් පෙනේ.

තෙවැනි සංයෝජනය වන සීලබ්බත පරාමාසය සාමාන්‍ය වශයෙන් "විවිධ දූෂ්ටීන් හා පූජා විධීන් කෙරෙහි දැඩිව ආසන්න වීම" යනුවෙන් විග්‍රහකොට ඇත. මෙම විග්‍රහය වූකලී මෙම සංකල්පය පිළිබඳව සරල හැඳින්වීමක් පමණි. නමුත් ගැඹුරින් විමර්ශනය කිරීමේදී මෙම පාරිභාෂික පදය "සීල + චුත + පරාමාස" වශයෙන් විසන්ධි කළ හැකි කොටස් තුනක සංසුටකයක් බව පැහැදිලිය.

නමුත් මුලින් සඳහන් කළ සුමංගල හිමියන්ගේ ශබ්දකෝෂය දක්වන පරිදි "සීල" පදය ව්‍යවහාර අර්ථ දෙකක යෙදේ. එයින් එක් අර්ථයක් වනුයේ ශික්ෂණයයි.

දෙවැන්නෙන් "බිය" අර්ථය ධවනිත වේ. "චත" යනු සංස්කෘත "චුත" යන්නෙන් බිඳී ආ පදයකි. "චුත" යනු ඇතැම් පරිබ්‍රාජකයින් යෙදී සිටි නග්න වරයාව, උණු දිය සිසිල්දිය ස්නානය, ගෝවක - කුක්කුර වන වැනි දැඩි කායික ජීවිත සහගත වර්යාවන් හැඳින්වීම සඳහා යෙදෙන පදයකි. පරාමාස ශබ්දය ස්පර්ෂ කිරීම අර්ථයෙන් යෙදේ. මජ්ඣිම නිකායගත බෝධිචර්යාමාර සූත්‍රයේ දී බුදුන්වහන්සේ තමන් වහන්සේගේ දුෂ්කර ක්‍රියා සමයෙහි අතින් තම කුස ස්පර්ෂ කළ විට කොඳු ඇට පෙළ හසු වූ බව පවසා තිබේ.

(උදරට හි පරාමසිසසාමික පටිටී කන්තකං යෙව පරිගන්තාමී)

මේ අනුසාරයෙන් සීලබ්බත පරාමාස නම් අභිධානයෙන් සීහනාද බෝධිචර්යා මාර ආදී සූත්‍රයන්හි විස්තර සහිතව දක්වා තිබෙන පූර්ණ හෝ අර්ධ වශයෙන් ආහාර වර්ජනය, සුළු වශයෙන් ආහාර ගැනීම, තෘණ, සත්ව වර්වස්, ආදිය අනුභව කිරීම ආදී රුක්ෂ ප්‍රතිපදාවන් ධවනිත වන බව පැහැදිලිය.

මේ කරුණු සලකා බැලීමේදී බුදුන්වහන්සේ මුල් සංයෝජනා ත්‍රයෙන් බැතිමතුන්ගේ අවධානය යොමු කර ඇත්තේ මෙම ප්‍රථම ධර්ම දේශනා අවධිය දක්වා විවිධ තාපස වර්යාවන් ප්‍රගුණ කළ පංචවග්ගිය භික්ෂූන් ඇතුළුව නොමග ගිය සමකාලීන පරිබ්‍රාජකයින් දැඩි හක්කියෙන් යුතුව ප්‍රගුණ කළ මිථ්‍යා විශ්වාස හා දැඩි කායික ජීවිතකාරක තාපස වර්යාවන්ගේ සදාකාලික ආන්මයක් පිළිබඳව අන්ධ හක්කියක් දැරීමේ නිස්සාරත්වය අවධාරණය කිරීමට බව පෙනේ. බුදුන්වහන්සේගේ මෙම පණිවුඩය මජ්ඣිම නිකායේ අරිය පරියේසන සූත්‍රයේද මැනවින් විස්තර වී ඇත. තමන් වහන්සේ මිනිසුන්ගේ මරණය කෙළවර කිරීම එනම් - අමරණීයත්වය කරා යොමුවන ගෝත්‍රයෙහි වාන් දෙරටු විවෘත කොට ඇති බවත් මෙම උදාර ජයබිම කරා යාමට අපේක්ෂා කරන්නන් තමන්ගේ මිථ්‍යා දුෂ්චිත් බැහැර කළයුතු බවත් මෙම සූත්‍රයේදී වදාරා ඇත.

(අපාරුතා තෙසං අමතස්ස ද්වාරා - යෙ සොතවන්තො පමුඤ්ඤන්තු සද්ධං)

මෙම කරුණු සලකා බැලීමේදී

පැහැදිලිව විද්‍යාමාන වන කරුණක් වන්නේ සෝතාපත්තිය සාක්ෂාත්කර ගැනීමට අවශ්‍ය පැහැදිලි හා ප්‍රත්‍යක්ෂ මාර්ගෝපදේශයන් පවතිද්දීත් මෙම වර්තමාන වකවානුවේදී කිසිවෙකුට මෙම උත්තරීතර ලෝකෝත්තර තලය සාක්ෂාත් කරගත නොහැකි බවට මතයක් ව්‍යාජන වීමට ප්‍රධාන හේතූන් දෙකක් බලපාන්නට ඇතැයි උපකල්පනය කළහැකි බවය.

මේවායින් ප්‍රථම හේතුව වශයෙන් දැක්විය හැක්කේ එම උත්තරීතර තත්ත්වයට පත්වීම සඳහා ක්ෂය කළයුතු සංයෝජනත්‍රය පිළිබඳව පැහැදිලි අවබෝධයක් බොහෝ දෙනෙකුට නොතිබීමය දෙවැනි හේතුව පිළිබඳව විමසා බැලුවහොත් කිසිවෙකු මෙම සංයෝජනත්‍රය පිළිබඳව ජනතාව තුළ පවත්නා දැඩි ආශක්තභාවය තමන්ගේ පුණ්‍ය කර්මයන්ගේ විපාක වශයෙන් දිව්‍ය සම්පත් ලැබීමේ භාග්‍යය, විවිධ ජන ඇදහීම් හා අභිචාර සම්ප්‍රදායයන්ට දැඩි අවනත භාවය ආදී සංසිද්ධීන් රාශියක් බලපාන්නට ඇති බව පෙනේ.

කෙසේ නමුත්. කිසියම් පුද්ගලයෙකු මෙම සංයෝජනයන් පිළිබඳව පූර්ණ අවබෝධයක් ලබාගැනීමෙන් පසුව විධිමත් ක්‍රමවේදයක් අනුගමනය කරමින් දැඩි කැපවීමෙන් සමාධි විදර්ශනා භාවනා මාර්ගය අනුගමනය කළහොත් එම පුද්ගලයාට මෙම උත්තරීතර ලෝකෝත්තර තත්ත්වයට පත්වූ බවට තෘප්තිමත් වීමට කිසිදු බාධාවක් නොමැතිය.

ඉහත සාකච්ඡා කර ඇති පරිදි කිසියම් පුද්ගලයෙකු තමාගේ අපේක්ෂිත

ප්‍රාප්තිය ලබාගතහොත් ඔහුට නිරන්තරයෙන් ගලායන ශ්‍රෝතයට පිළිපත් පුද්ගලයෙකුගේ ආකල්පයෙන් උත්තරීතර ලෝකෝත්තර තලයට ළඟාවීමට යොමුකරවන ආධ්‍යාත්මික ප්‍රවාහයකට ප්‍රවිෂ්ඨ වූයේ යයි අනුභූතියක් ලබාගත හැකි වන්නේය.

(2018-04-29 දින ඉරිදා ද අසිලන්ඞි පත්‍රයේ පළවූ ඉංග්‍රීසි ලිපියක සිංහලානුවාදය)





කේ.කේ.එස්. පෙරේරා



රාජ්‍යයක පාලනය යහපත්ව ඉටු කිරීමේ ආකාරය ගතවර්ෂ විසිපහකට පෙරාතුව ලොව පහළවූ තිලෝගරු තථාගත බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් දේශනා කොට මනාව පෙන්වා දී ඇත. බුදුන්වහන්සේගේ ධර්මාන යුගයේ දී භාරත දේශයේ ප්‍රධාන වශයෙන් රාජ්‍ය පාලන ක්‍රම ද්විත්වයක් පැවැතුණේය. මෙම ද්විත්වය අතුරෙන් රාජාණ්ඩු ක්‍රමය, අනුක්‍රමයෙන්, බිම්බිසාර, රුක්සල, පසේන්දී අදී රජවරුන් යටතේ මගධ රාජ්‍යයේ පැවති අතර, අනෙක් ආණ්ඩු ක්‍රමය වූ සමුහාණ්ඩු ක්‍රමය වජ්ජි වංශිකයින්ගේ පාලනය යටත් වෛශාලියේ පැවති පාලන ක්‍රමය විය. ඉතිහාසඥයින් බහුතරයකගේ මතය වී ඇත්තේ බුදුන් වහන්සේ මෙම ආණ්ඩුක්‍රම ද්විත්වයෙන් සමුහාණ්ඩු ක්‍රමය රාජාණ්ඩු ක්‍රමයට වඩා අගය කළ බවය.

බුද්ධාගම වූ කලී හුදෙක් අනාගත භවයේ ශුභසිද්ධිය සාදනය කෙරෙන ආගම ධර්මයක් පමණකැයි බෙහෝ බෞද්ධයින් අවිචාරවත්ව අදහන බව පෙනේ. මෙලොව වශයෙන් යහපත් ජීවිතයක් ගතකිරීමට උපස්ථම්භක වන ගාමිණීර දේශපාලන දර්ශනක් බුද්ධ ධර්මය තුළ අන්තර්ගතව පවත්නා බව ඔවුන්ගේ දර්ශන පඨයට හමුවී නොමැති බවක් මෙයින් ගම්‍ය වේ. මනුෂ්‍යයාගේ භෞතික ජීවිතයන් අධ්‍යාත්මික ජීවිතයන් අතර අවශ්‍ය වන අතිශයින් සමීප සම්බන්ධතාවයක් පවත්නා බව බුදුන් වහන්සේ දර්ශනය කර ඇති බව උන්වහන්සේගේ දර්ශන තුළින් විද්‍යාමාන වේ. මනාව ස්ථාපිත වූ සන්තුෂ්ඨි ජනක භෞතික ජීවිතය අධ්‍යාත්මික ජීවිතයේ ක්‍රමානුගත ප්‍රගමනයට අවශ්‍ය ඵලදායී පසුබිම සකස් කරන්නේය යන්න බුදුන් වහන්සේගේ ඒකීය අපේක්ෂාව වී ඇති බවක් උන්වහන්සේගේ දේශනා තුළින් දර්ශනය වේ. එබඳු ඵලදායී භෞතික පරිසරයක් සපයා දීමේ කාර්යයෙහි දී මිත්‍රශීලි වූ ලෝකයක පරිසරයක් සපයා දීම සඳහා



රාජ්‍ය යහපාලනය පිළිබඳ බෞද්ධ ආකල්පය

අනෙකෙකුට පැවරිය නොහැකි වන සංස්කරණාත්මක වූ භාරදූර වගකීමක් රජය වෙත පැවරී ඇති බව නිත්‍ය වශයෙන්ම බුදුන් වහන්සේගේ විශ්වාසය වී ඇති බව පෙනේ. උන්වහන්සේ විසින් ඉදිරිපත් කර ඇති චින්තනශීලී වූත්, ප්‍රායෝගික වූත් දේශපාලන දර්ශනය උන්වහන්සේ රාජ්‍ය පාලනය සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් කර තිබෙන තාර්කිකත්වයට පාදක වී ඇති බවක් පෙනේ. සජ්භ අපරිහානීය ධර්ම.

යථෝක්ත උපකල්පනයට පදනම වශයෙන් සැලකිය හැක්කේ ප්‍රධාන වශයෙන් බුදුන් වහන්සේ විසින් මහා පිරිනිබ්බාන සූත්‍රයේ දී හික්ෂුන් වහන්සේලා විසින් පිළිපැදිය යුතු බවට පනවා වදාරන ලද අපරිහානීය ධර්ම සජ්භකයය. මූලික වශයෙන් හික්ෂුන් වහන්සේලා උදෙසා පනවන ලද මෙම අපරිහානීය ධර්ම සජ්භකය වජ්ජි රජදරුවන් විසින් ද රාජ්‍ය පාලනයේදී අනුගමනය කරන ලද ප්‍රතිපත්ති සමුදායක් බවටද පත්විය.

එනමුදු මෙම කරුණු පූර්වෝක්ත ප්‍රකාශයන් සනාථ කිරීම සඳහා ප්‍රමාණවත්ව ස්ථාවර නිගමනයට පැමිණීමට ප්‍රමාණවත් සාක්ෂි නොවේ. මක්නිසාද යත්, වජ්ජී දේශීය රජදරුවන් ඒ වනවිටත් ජනනිතකාමී සමුහාණ්ඩු පාලන ක්‍රමයක් ස්ථාපනය කොටගෙන තිබීම සැලකිය යුතු කරුණකි. වජ්ජී දේශීය රජදරුවන් සප්ත අපරිහානිය ධර්මයන් මනාව ක්‍රියාත්මක කරන තාක් කල් ඔවුන් අනභිභවනී රාජ්‍යයක් වශයෙන් පවත්නා බව බුදුන් වහන්සේ ආනන්ද තෙරුන් අමතා දේශනා කළ බව පෙළ ග්‍රන්ථයෙක්හි සඳහන්ව ඇත.

මගධාධිපති අජාතසත්තු රජතුමාට වජ්ජී දේශය ආක්‍රමණය කොට ලිච්චවීන් පරාජය කිරීමට අභිප්‍රායක් ඇතිවූ බව මහා පරිනිබ්බාන සුත්‍රයේ සඳහන් වී ඇත. මෙම ආක්‍රමණය දියත් කිරීමට පෙරාතුව මේ සම්බන්ධයෙන් බුදුන් වහන්සේගේ ආකල්පය දැනගැනීමට අජාතසත්තු රජතුමාට අවශ්‍ය වූයෙන් එම කාර්යය සඳහා ස්වකීය වස්සකාර අමාත්‍යවරයා යෙදවීය. බුදුන් වහන්සේ මෙම පැනයට සෘජු පිළිතුරක් නොදී රාජ්‍යයක ස්ථාවරත්වය සාක්ෂාත් කෙරෙන උත්කෘෂ්ඨ රාජ ධර්ම පද්ධතියක් වන සප්ත අපරිහානිය ධර්මයන් පිළිබඳව දේශනා කළ සේක.

මෙම සුවිශේෂී ධර්මයන් මෙපරිදිය.

- 1.රාජ්‍ය කටයුතු සඳහා නිතර රැස්වීම් පැවැත්වීම.
- 2.සමගියෙන් රැස්වී - සමගියෙන් කරුණු සාකච්ඡා කොට සමගියෙන් විසිරයාම.
- 3.අතීතයේ ව්‍යවස්ථාගත නොකරන ලද නීති ව්‍යවස්ථාගත නොකිරීම, අතීතයේ ව්‍යවස්ථාගත කරන ලද නීති අවලංගු නොකිරීම හා විරාගන වජ්ජී රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති මනාව පිළිපැදීම
- 4.වැඩිහිටියන් පෝෂණය කරමින්, වැඩිහිටියන්ට ගරු කරමින් වැඩිහිටියන්ගේ උපදේශයන් පිළිපැදීම
- 5.කාන්තාවන්ට හා දැරිවියන්ට හිංසා නොකරමින් ඔවුන් ආරක්ෂා කිරීම
- 6.පුජනීය ස්ථාන ආරක්ෂා කරමින් ඒවාට පුදපූජා පවත්වමින් ඒවාට අවශ්‍ය දාන වස්තු පූජා කිරීම
- 7.රාජ්‍යයට බැහැරින් පැමිණෙන රහතන් වහන්සේලාට ආරක්ෂාව සැපයීම හා අවශ්‍ය පරිෂ්කාර පූජා කිරීම

වජ්ජී රජදරුවන් මෙම සප්ත අපරිහානිය ධර්මයන් ගෞරවන්විතව රැකගනිමින් අනුගමනය කරන තාක්කල් ඔවුන්ගේ රාජ්‍ය අනභිභවනීය දේශයක් වශයෙන් පවත්නා බව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක. එම අපරිහානිය ධර්මයන් මෙපරිදි බව මහා පරිනිබ්බාන සුත්‍රයේද පැහැදිලිව දක්වා ඇත.

පූර්වෝක්ත රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තීන්ට අතිරේකව ජනතා සම්බන්ධතා හා මූල්‍ය පරිපාලන ක්ෂේත්‍රයන් තුළද ඇතැම් සංසිද්ධීන් හටගන්නට ඇති බව පෙනේ. ඇතැම් විට එවක ක්‍රමයෙන් උද්ගත වෙමින් පැවති සමාජ හා දේශපාලනික ප්‍රවනතාවයන් හමුවේ රාජ්‍යයක දේශපාලනික ස්ථාවරත්වය උදෙසා වඩාත්ම යෝග්‍ය වන්නේ මධ්‍යගත පාලනයකින් යුක්ත වූ රාජ්‍ය තන්ත්‍රයක් යන්න බුදුන්වහන්සේගේ සමාකල්පිත මතයක් වුවද විය හැකිය.

වතුච්චි රජු නොහොත් විශ්වීය පාලකයා පිළිබඳව බුදුන්වහන්සේගේ ආකල්පය

එකල පැවති බ්‍රාහ්මණික දේශපාලනික දූෂ්ටකෝණය වූයේ රාජ්‍යත්වය දේවනිර්මාණයකින් පහළ වූවක් හෙයින් දිව්‍යමය යුක්ති ධර්මය ප්‍රදානය කිරීම සඳහා සර්ව බලධාරී

දෙවියෙකු විසින් සැලසුම් කරන ලද්දක් බවයි. මේ හැර දේශපාලනය වූ කලී විශේෂිත ගෞරවයකින් පුජිත පන්තියක් වූ ක්ෂත්‍රියන් වෙත උත්කෘෂ්ඨ අයුරින් ප්‍රදානය කරන ලද වගකීමක්ද විය.

යහපාලනය පිළිබඳව තමන් වහන්සේ විසින් දේශනා කරන ලද ධර්මදේශනයන් තුළින් බුදුන්වහන්සේ සම්පූර්ණයෙන් ම නව්‍ය වූ දේශපාලන ධර්මයක් සමග දේශපාලන සංස්කෘතියක්ද ජනතාවට දායාද කළ සේක. යථෝක්ත මතවාදයන් සියල්ල ප්‍රතික්ෂේප කරමින් බුදුන්වහන්සේ රාජ්‍යත්වය නොහොත් රාජ්‍ය බලය සමාජය තුළම සමාජ පරිනාමය තුළින් උද්ගතවූ හේතු හා තත්වාරෝපනයන්ගේ හටගත් ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් සැලකිය හැකිය.

මානව සංහතිය තුළ හටගත් දූෂිත ක්‍රියාවන් හේතුකොටගෙන මෙම දූෂිත ක්‍රියාවලින් අවසන් කොට සමාජයේ සාධාරණත්වය ස්ථාපිත කිරීමේ ක්‍රියාවලියක් ජනතාවට අවශ්‍ය විය. ස්වකීය ජීවිත, ධන සම්පත්, තමන්ගේ පවුල් ආදී තමන්ගේ වටිනා වස්තූන් ආරක්ෂා කර ගැනීම පිළිබඳව ජනතාව අවධානයට පත්විය. මේ චින්තනය ඔස්සේ යමින් සාමාජිකයන් අතර පොදු එකඟතාවයක් ඇතිකර ගැනීමෙන් පසුව යුක්ති ධර්මය ස්ථාපිත කිරීමේ වගකීම පැවරීමට සුදුසු පුද්ගලයෙකු පිළිබඳව කැමැත්ත ප්‍රකාශ කිරීමේ කාර්යයට අවකීර්ණ වීමටත් ඔහුගේ සේවයට හිමි පාරිශ්‍රමිකය වශයෙන් තමන්ගේ අස්වැන්නෙන් නියමිත කොටසක් ඔහුට ප්‍රදානය කිරීමටත් පොදු එකඟතාවයකට සැමදෙන පත් වූහ.

මෙම දේශපාලන දර්ශන මත රාජ්‍යය නොහොත් රාජ්‍ය පාලකයා වූයේ දේවබලධිකාරී නොව පොදුජන සම්මුතියෙන් එම තනතුරට පත්කරනු ලැබූ ප්‍රජා නායකයාය. මේ අනුසාරයෙන් රාජ්‍යයේ නොහොත් රජතුමාගේ අධිකාරීත්වය රඳපැවැත්තේ දේව ආඥාව මත නොව පොදුජන සම්මුතිය මත විය. රාජ්‍ය පාලනය ජනතාවගේ අවශ්‍යතාවයන් ඉටුකළ අතර, ඊට ප්‍රත්‍යුපකාර වශයෙන් ජනතාව විසින් රාජ්‍ය පාලකයාට අවශ්‍ය ප්‍රතිලාභ සැපයීම සිදුකරන ලදී.

මගධාධිපති අජාතසත්තු රජතුමාට වජ්ජී දේශය ආක්‍රමණය කොට ලිච්චවීන් පරාජය කිරීමට අභිප්‍රායක් ඇතිවූ බව මහා පරිනිබ්බාන සුත්‍රයේ සඳහන් වී ඇත. මෙම ආක්‍රමණය දියත් කිරීමට පෙරාතුව මේ සම්බන්ධයෙන් බුදුන් වහන්සේගේ ආකල්පය දැනගැනීමට අජාතසත්තු රජතුමාට අවශ්‍ය වූයෙන් එම කාර්යය සඳහා ස්වකීය වස්සකාර අමාත්‍යවරයා යෙදවීය.



පක්ෂීන්ද ඇතුළත් කොට සමස්ත ජීවින් පද්ධතියම ආරක්ෂාව හා සුරක්ෂිතභාවය සැලසීමය.

චක්‍රවර්තී රජුගේ තවත් කාර්යයක් වනුයේ දූෂණය පිටුදැකීමය. ආර්ථික ස්ථායීභාවය ස්ථාවර කිරීම, ජාතික ධනය බෙදියාමේදී සමස්ත සාධාරණ ක්‍රියාවලියක් අනුගමනය කිරීමද මේ සියල්ලටම අතිරේකව රාජ්‍යයේ සාමය හා සමාදානය පිහිටුවාලීමද ඔහුගේ වගකීමක් හා කාර්යය වන්නේය.

බෞද්ධ දේශපාලන චින්තනය යොමු වී ඇත්තේ ජනතාව ජීවනයට පත් නොකෙරෙන, සන්තුෂ්ටියෙන් හා සමෘද්ධියෙන් පරිපූර්ණ වූ කිසිදු සංග්‍රාමයකින් තොරවූ, ගැටුම්වලින් තොරවූ, භීතියෙන් හා දුක් කරදර වලින් විනිර්මුක්ත වූ සාමයෙන් පරිපූර්ණ වූ සමාජයක් නිර්මාණය කිරීම අරමුණු කරගෙනය. රජතුමා නොහොත් රාජ්‍යය ජනතාවගේ අවශ්‍යතාවයන් කෙරෙහි අනිශ්චිතව සහානුභූතික විය යුතුය. බැහැරින් ලැබෙන උපදේශයන් කෙරෙහි ප්‍රතිචාරී විය යුතුය. රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තීන් විවෘතව සාකච්ඡා කිරීමට සූදානම්ව සිටිය යුතුය.

කිසියම් රජෙකු ස්වකීය අභිප්‍රායයන් පෞද්ගලික වශයෙන් සීමාකොට සලකන්නේ නම් යහපාලනය ව්‍යර්ථ වන්නේය. සාර්ථක රාජ්‍ය නායකයෙකුට පාලන තන්ත්‍රය තුළ, තමාට යෝග්‍ය උපදෙස් දීමට සමත් ක්ෂමවත්, දීප්තිමත්, අමාත්‍ය මණ්ඩලයක් තිබිය යුතුය. එම අමාත්‍යවරුන් යහපාලනයේ කාලීන සම්ප්‍රදායයන් පිළිබඳව කෘතභස්ත භාවයෙන් හෙබි පරිපූර්ණ දැනුම් සම්භාරයකින් යුක්ත වූ ප්‍රවීණයින් පිරිසක් විය යුතුය.

සාර්ථක නායකයෙකුගේ ලක්ෂණය විය යුත්තේ අදාළ වෘත්තිකයින්ගේ උපදෙස් අපේක්ෂා කරන අතරම, ඒවා විශ්‍රාමිකව වෙසෙන ශුද්ධවත්ත වූ බාහිර කෘතභස්ත ප්‍රවීණයින්ගේ අදහස් සමග සන්සන්දනය කිරීමට කැපවී සිටීමය.

(2018-03-30 දින ඩේලිමිරර් පත්‍රයේ පළවූ ලිපියක් ඇසුරෙනි)



මේ අයුරින් බෞද්ධ දේශපාලනික ආකල්පයේ මූලික ප්‍රතිපත්තිය වූයේ රාජ්‍ය ප්‍රජාව නියෝජනය කරමින් ප්‍රජාවගේ පොදු මතය ආරක්ෂා කර දීමය. පුරවැසියන්ගේ මතය ක්‍රියාවට නැංවීම සඳහා අවශ්‍ය ක්‍රමෝපායන් නිර්මාණය කර ගැනීමේදී රාජ්‍ය පාලකයාට විශේෂිත වාරිත්‍රානුකූල විධිනියමයන් සංඛ්‍යාවකට අනුකූලතාවය දැක්වීමට සිදුවිය. මෙම විධිනියමයන් සියල්ලම චක්‍රවර්තී රාජ්‍ය සංකල්පය තුළ විශේෂයෙන් පැහැදිලිව සඳහන් කොට ඇත.

මේ අයුරින් රාජ්‍ය පාලනය පවත්වා ගෙන යාමේදී උද්ගත විය හැකි ගැටලු රාශියක් ඇත.

මේවාට මුහුණ දීම සඳහා පාලකයා විසින් ජනතාව තුළින් සදාකාලිකව පරිවර්තනය ආශාවන් සමුදායක් පවත්නා බවත්, කිසිදු සදාකාලිකව නොවෙනස්ව පවත්වාගත නොහැකි වීම සමාජයේ විද්‍යාමාන නිත්‍ය ධර්මතාවයක් බවත් මනාව හඳුනාගැනීම අවශ්‍යය. චක්‍රවර්තී රජතුමාට බලපාන විධි නියමයන් වශයෙන් පෙල දහමෙහි සඳහන් අවියෝජනීය ප්‍රතිපත්තීන් කවරේද? මෙම ක්ෂේත්‍රයේ මූලික අවශ්‍යතාවයක් වන්නේ මුළු රාජධානියෙහිම වාසය කරන යුද හමුදාව, ගෘහස්ථ ප්‍රජාව හා පූජක උතුමන්ද ඊට අතිරේකව මෘග

කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ ප්‍රවෘත්ති

ලයිට් ඔෆ් ඒෂියා ඉංග්‍රීසි කථික තරගය - 2018 සහ ධම්ම/අභිධම්ම ඉංග්‍රීසි විභාගයේ ත්‍යාග ප්‍රදානෝත්සවය

වසර ගණනාවක අතීතයේ සිට වාර්ෂිකව පවත්වා ගෙන එනු ලබන "ලයිට් ඔෆ් ඒෂියා" ඉංග්‍රීසි කථික තරගයේ 2018 වර්ෂයේ ත්‍යාග ප්‍රදානෝත්සවය සැප්තැම්බර් මස 22 වෙනි දින බොරැල්ලේ පිහිටි තරුණ බෞද්ධ සංගම් ප්‍රධාන ශාලාවේදී පැවැත්වුණි. දිවයිනේ ඉංග්‍රීසි මාධ්‍ය පාසැල් සහ දහම් පාසල්වල ඉගෙනුම ලබන වයස අවුරුදු 9-21 අතර වයස් කාණ්ඩවල දරුවන්ට ප්‍රාදේශීය වශයෙන් තරග කිරීමේ අවස්ථාව සලසා ඇත. මේ සඳහා වාර්ෂිකව 1500 පමණ පිරිසක් ඉල්ලුම් කරන අතර ප්‍රවීණ විනිශ්චය මණ්ඩලයක් ජයග්‍රාහක, ජයග්‍රාහිකාවන් තෝරා ගනු ලැබීය. මෙහිදී සමස්ත ශූරතාවය සහ එක් එක් කාණ්ඩ යටතේ ජයග්‍රාහණය කරනු ලැබූ දරු දැරියන් හට කුසලතා සහතික, කුසලාන සහ මුදල් ත්‍යාගයක් පිරිනමනු ලැබීය.

මෙම වසරේ පැවති ත්‍යාග ප්‍රදානෝත්සවයේ ප්‍රධාන

අමුත්තා වූයේ, පල්ලෙකැලේ ශ්‍රී ලංකා ජාත්‍යන්තර බෞද්ධ විද්‍යායතනයේ උපකුලපති ආචාර්ය නිමල් එස් සේදර මැතිතුමා ය. මෙම වසරේ සමස්ත ශූරතාවය දිනා ගත්තේ ගල්කිස්ස, ධර්මායතන දහම් පාසලෙහි තෙවියු කෙත්නුල කඳනාරච්චි ශිෂ්‍යයා ය. ඔහුට ඩී.එන්.ඩබ්. ද සිල්වා අභියෝගිතා කුසලානය සහ රු. 25,000/- ක මුදල් ත්‍යාගයක් ද පිරිනමන ලදී.

මෙයට සමගාමීව වසරේ ඉංග්‍රීසි මාධ්‍ය ධම්ම අභිධම්ම විභාගයෙන් සමත් වූවන්ට සහ පළමුවන ස්ථාන දිනාගත් දේශීය හා විදේශීය දහම් පාසල්වලට සහතික ප්‍රදානය කරනු ලැබීය. ශ්‍රේණිගත කිරීම් අනුව දිවයිනේ මුල් ස්ථානයට පැමිණියේ කඳන පොල්පිටිමුකලාන, සිරි විමලසිරි ඉංග්‍රීසි දහම් පාසල වන අතර, පළමු ස්ථානය දිනාගත් විදේශීය දහම් පාසල වූයේ සිංගප්පූරුව, ශ්‍රී මංගල විහාර දහම් පාසල ය.

ගද්‍ය, පද්‍ය ගායනා, රචනා, චිත්‍ර හා කථික තරගයේ ත්‍යාග ප්‍රදානෝත්සවය

සංගමයේ සිංහල සාහිත්‍ය කමිටුව මගින් මෙම වර්ෂයේ පාසල් හා දහම් පාසල් දරුවැරියන් සඳහා පැවැත්වූ දීප ව්‍යාප්ත ගද්‍ය, පද්‍ය ගායනා, රචනා, චිත්‍ර හා කථික තරගයේ ත්‍යාග ප්‍රදානෝත්සවය 2018 සැප්තැම්බර් 29 වෙනි දින බොරැල්ලේ පිහිටි ප්‍රධාන ශාලාවේදී පවත්වනු ලැබී ය.

මේදින උත්සවයේ ප්‍රධාන ආරාධිත අමුත්තා ලෙස සහභාගි වූයේ ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්ව විද්‍යාලයේ සමාජ විද්‍යා අධ්‍යයන අංශයේ කථිකාචාර්ය, ආචාර්ය ප්‍රනීන් අබේසුන්දර මැතිතුමා ය. එතුමා සඳහන් කළේ, සාහිත්‍ය රසය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා මෙවැනි තරග සංවිධානය කිරීම අගය කරන බවත් ය.

මෙම සියලුම තරග සඳහා තරගකරුවන් විශාල ප්‍රමාණයක් සහභාගි වූ අතර කොළඹ හා දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමින් දින ගණනාවක් මුළුල්ලේ ප්‍රවීණ විනිශ්චය මණ්ඩලයක් මගින් තරග පවත්වා ජයග්‍රාහකයන් තෝරා ගන්නා ලදී. මෙයට සමගාමීව පැවැත්වූ චිත්‍ර තරගය සඳහා පසුගිය වසරේ මෙන් මෙම වසරේ ද චිත්‍ර විශාල සංඛ්‍යාවක් ලැබී තිබුණි. එයින් අවසාන වටයට තේරුණු චිත්‍ර නිර්මාණ 100 කට ආසන්න ප්‍රමාණයක් ඒදින පැවති ත්‍යාග ප්‍රදානෝත්සව ශාලාවේදී ප්‍රදර්ශනය කරන ලදී.

දහම් පාසල් ගුරු භවතුන්, ශිෂ්‍ය නායකයින් සහ දෙමාපියන් දැනුවත් කිරීමේ එක් දින වැඩමුළුව

දහම් පාසල් ගුරු භවතුන් පුහුණු කිරීමේ වැඩසටහනට සමගාමීව දහම් පාසල් ශිෂ්‍ය නායක නායිකාවන් සඳහා නායකත්වය පුහුණු වැඩසටහනක් හා එම දරුවන්ගේ මාපියන් දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහනක් 2018 ඔක්තෝබර් මස 07 වෙනි දින හලාවත, ශ්‍රී මුනින්දාරාමයේ දී පවත්වනු ලැබීය.

හලාවත ශාසනාරක්ෂක මණ්ඩලය සහ හලාවත ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලයේ සහභාගිත්වය මත පවත්වනු ලැබූ මෙම එක්දින වැඩමුළුව සඳහා ගුරු භවතුන් 161, දෙනෙක් ද ශිෂ්‍ය නායකයින් 106 දෙනෙක් හා දෙමාපියන් 22 ක් ද සහභාගි වූහ. "හෙල්ප් එජ්" ශ්‍රී ලංකා සංවිධානය සමග එකාබද්ධව සෞඛ්‍ය සායනයක් හා ඇස්කණ්ණාඩි නොමිලේ සිය දෙනෙකු අතර බෙදා දීමක්ද මෙම එක්දින වැඩමුළුවට සමගාමීව පවත්වනු ලැබීය.

එමෙන්ම මෙම වැඩසටහනට සමගාමීව ශ්‍රී සිදුහත් දහම් පාසල, ශ්‍රී බෝධිරාජාරාමය, මනුවන්ගම, හලාවත ශ්‍රී ධර්මරතන දහම් පාසල, ශ්‍රී අරියකාර විහාරය, කන්ජුක්කලිය, මුගුණුවටුවන යන දහම් පාසල් දෙකේ සංවර්ධන කටයුතු සඳහා රු. 100,000/- බැගින් පරිත්‍යාග කරන ලදී.

සංගමයේ උප සභාපති හා පාලන මණ්ඩල සාමාජිකයින් කිහිප දෙනෙක් සහ සංගමයේ නිලධාරී මහත්ම, මහත්මාවන් ද මේ සඳහා සහභාගි වූහ.

අනුබද්ධ තරුණ බෞද්ධ සංගම් පුවත්

මහරගම තරුණ බෞද්ධ සංගමය

25 වන සංවත්සරය සැමරීම නිමිත්තෙන් සංවිධානය කරන වැඩසටහන් මාලාවේ එක් වැඩ සටහනක් ලෙස අප සංගමය ඇතුළු අවට සංගම් 10 ක පමණ නියෝජිත හමුව අලලා සකස් කරන ලදී

කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමයට අනුබද්ධ තරුණ බෞද්ධ සංගමයක් වන මහරගම තරුණ බෞද්ධ සංගමය මෙම වසරේදී එහි 25 වන සංවත්සරය සමරයි. වසර පුරා සංවිධානය කර ඇති වැඩසටහන් මාලාවේ එක් වැඩසටහනක් ලෙස කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමය ප්‍රමුඛ කොට ගෙන තදාසන්න ප්‍රදේශවලට අයත් නාවල, නුගේගොඩ, පන්තිපිටිය, කොට්ටාව, දෙහිවල, පිලියන්දල, ගල්කිස්ස, මොරටුව, කඩුවෙල ආදී තරුණ බෞද්ධ සංගම්වල නියෝජිත හමුවක්, 2018 සැප්තැම්බර් මස 23 වන දින මහරගම විද්‍යාකර මාවතේ අංක 25 දරන ස්ථානයේ පිහිටි මහරගම තරුණ බෞද්ධ සංගම් මූලස්ථානයේදී පවත්වනු ලැබී ය.

වසර 25 ක කාලයක් ආගමික හා සමාජ ශුභ සාධනය වෙනුවෙන් කැපවුණු මෙම සංගමය අද වන විට චිත්තාකර්ශනය සිව් මහල් ගොඩනැගිල්ලක් තුළ තම ආගමික හා සමාජ මෙහෙවරෙහි යෙදී සිටී.

බෞද්ධ ජනතාවගේ ආගමික හා සාමාජික ප්‍රවර්ධනය මූලික අරමුණු කොට පිහිටවූ තරුණ බෞද්ධ සංගම් අතුරින් මෙම සංගමයේ විශේෂත්වයක් වනුයේ, මහරගම අපේක්ෂා රෝහලේ (පිළිකා) බාහිර අංශයෙන් ප්‍රතිකාර ගැනීමට පැමිණෙන දුර බැහැර රෝගීන් හා ඔවුන්ගේ භාරකරුවන්ට ආහාර පාන නොමිලේ සපයමින් නවාතැන් ගැනීමට පහසුකම් සපයා දීම ය. එහිදී කාන්තා පිරිමි හා ළමුන් සඳහා වෙන වෙනම නේවාසිකාගාර ඉදිකර ඇති අතර, ඇඳුන්, කොට්ට මෙට්ට මදුරු දැල් සපයා ඇත. රෝගීන්ගේ සෞඛ්‍යයට හා සනීපාරක්ෂාවට හිතකර අන්දමින් අනෙකුත් සියලුම සේවාවන් පවත්වා ගෙන යමින් සිටී.

සංගමයේ ගරු සභාපතිතුමාගේ ප්‍රකාශය අනුව මෙම ගොඩනැගිල්ල කිසිදු ආදායමක් ලබාගැනීමේ අරමුණකින් තොරව නොමිලේ ප්‍රජා සේවාවන් පවත්වාගෙන ගෙන යන බවත් අනාවරණය විය.

සංගමයේ නිලධාරීන් හා සාමාජික මහත්වරුන්ගේ මනා කැපවීම මත සීඝ්‍ර දියුණුවක් මෙම කෙටි කාල සීමාව තුළ ලබා ඇති සංගමය, සෑම මසකම පළමු ඉරුදින ධර්ම දේශනාවක් පැවැත්වීම, ධර්ම ග්‍රන්ථ මුද්‍රණය කර බෙදා හැරීම පිළිකා

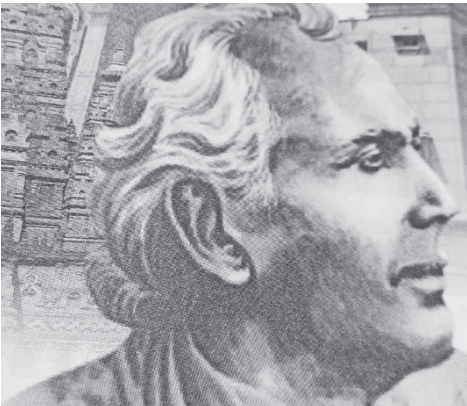
රෝගීන් සඳහා නවාතැන් සැපයීමට අමතරව ඖෂධ ලබාදීම, වාර්ෂික ලේ දන්දීමේ වැඩසටහන්, සෞඛ්‍ය සායන, විශ්ව විද්‍යාල හා උසස් පෙළ හදාරන දරුවන්ට ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රදානයන්, අ.පො.ස (සා.පෙල) සිසුන් සඳහා වාර්ෂික සම්මන්ත්‍රණ හා දුෂ්කර ප්‍රදේශවලට අයත් සිසුන්ට හා ගුරුවරුන්ට, උසස් විභාග සඳහා ඉදිරිපත් වීමේදී ඇතිවන ගැටලු නිරාකරණය කර ගැනීම පහසු කරගනු වස් සම්මන්ත්‍රණ පැවැත්වීම, සාහිත්‍ය උත්සව, ජාතික විරවරයින් සිහිපත් කිරීමේ වැඩසටහන් ආදිය ඉටු කරමින් සිටී.

පිළිකා රෝගීන් වෙනුවෙන් ඉටුකරන මෙම සේවය ඉතා උතුම්ය. එම සේවය අවශ්‍ය අයට ප්‍රතිඵල ලබා ගැනීමටත් එය තව තවත් ශක්තිමත්ව පවත්වාගෙන යාමටත් පිං කැමති සැමට දායක විය හැක.

තම සංගම් ප්‍රදේශ තුළින් හඳුනා ගැනෙන මේ ආකාරයේ සේවාවන් සාර්ථක කර ගැනීම පිං කැමති පරිත්‍යාගශීලී ජනතාවගේ නොමඳ අවධානයට ලක්වන්නකි. 25 වන වසර සපුරන මහරගම තරුණ බෞද්ධ සංගමයට කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ සුභ පැතුම් පිරිනැමීම.

කුරුණෑගල තරුණ බෞද්ධ සංගමය

මෙම කාල සීමාව තුළදී කුරුණෑගල තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ සේවාවන් අතරට එක්වූ විශේෂ සේවාව වූයේ බෞද්ධාගම බරණැස සහ ශ්‍රී ලංකාව තුළ වඩාත් ප්‍රචලිත



ශ්‍රීමත් අනගාරික ධර්මපාලතුමා

කීර්ම සඳහා කටයුතු කළ ශ්‍රීමත් අනගාරික ධර්මපාලතුමා සිහිපත් කිරීමේ වැඩසටහන් මාලාවක් පැවැත්වීම යි. 2018 සැප්තැම්බර් 17 වෙනි දිනට යෙදුනු එතුමාගේ 154 වන ගුණ සැමරුම ආගමික මුහුණුවරක් ඇතිවන පරිදි උත්සවශ්‍රීයෙන් පවත්වනු ලැබූ අතර මෙවර "වයඹ බොදු හඬ" කලාපය ශ්‍රීමත් අනගාරික ධර්මපාල ගුණ සමරු කලාපය වශයෙන් පල කරන ලදී. ඊට සමගාමීව මෙම කලාපයේ ශ්‍රීමත් දොන් ඩාරොන් ජයතිලක ශ්‍රීමතාණන් සහ බුක්මචාරී වලිසිංහ හරිස්චන්ද්‍ර ශ්‍රීමතාණන්ගේ ශාසනික සේවය ද සිහිපත් කර තිබුණි.

මහනුවර තරුණ බෞද්ධ සංගමය

මහනුවර තරුණ බෞද්ධ සංගමය ද අනගාරික ධර්මපාලතුමාගේ 154 වන ගුණ සැමරුම උත්සවය පැවැත් වූ බව ද එයට සමගාමීව මහනුවර අවට පාසල්වල සහ දහම් පාසල්වල දරු දැරියන් සඳහා කථික තරගයක් පැවැත් වූ බවත් වාර්තා කර ඇත.

එසේම ඔක්තෝබර් මාසය තුළදී මහනුවර මාවිල්මඩ වැඩිහිටි නිවාසයේ දානයත් මහයිසාව ආශෝකාරාමයට මාසික දානය ද පුජා කළ බව ද වජ්‍ර පුර පසලොස්වක පොතේ දින සීල භාවනා වැඩසටහනක් ද පැවැත්වූ බවත් අප වෙත දන්වා ඇත.

සංස්ථාගත රත්නපුර බෞද්ධ සංගමය

රත්නපුර බෞද්ධ සංගමය මගින් ද ශ්‍රීමත් අනුගාරික ධර්මපාල තුමාගේ සහ ශ්‍රීමත් ඩාරොන් ජයතිලක මැතිතුමාගේ ගුණ සැමරුම් සංවිධානය කළ බවත් අනුගාරික ධර්මපාලතුමාගේ 154 වන ගුණ සමරුව රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ දහම් පාසල්වල 9- 10 ශ්‍රේණිවල සිසු දරුවන් වෙනුවෙන් කටීක තරග, දහම් දැනුම, ලිඛිත තරග, විත්‍ර නිර්මාණ සහ දහම් ගායනා සංවිධානය කළ බවත් දන්වා එවා ඇත.

අනෙකුත් තරුණ බෞද්ධ සංගම්

කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමය විසින් අනුබද්ධ තරුණ බෞද්ධ සංගම්වලින් ශ්‍රීමත් අනුගාරික ධර්මපාලතුමා සහ ශ්‍රීමත් ඩාරොන් ජයතිලක මැතිතුමාගේ ගුණ සැමරුම සිදු කරන ලෙස කරනු ලැබූ ඉල්ලීමට අනුව මොරටුව තරුණ බෞද්ධ සංගමය, හැටන් තරුණ බෞද්ධ සංගමය, මිද්දෙනිය තරුණ බෞද්ධ සංගමය, කඩුවෙල තරුණ බෞද්ධ සංගමය, යෝධ කණ්ඩිය තරුණ බෞද්ධ සංගමය, යන සංගම් විසින් එතුමන්ලා සිහිපත් කරමින් උත්සව පැවැත්වීම, දහම් පාසල් හා පාසල් සිසු දරුවන් වෙනුවෙන් මෙතුමන්ලා පිළිබඳ මතකය අලුත් කිරීම සඳහා විවිධ වැඩසටහන් පැවැත්වීම ධර්ම දේශනා, භාවනා වැඩසටහන් පැවැත්වීම සිදු කළ බව දන්වා එවූ අතර ඒ සම්බන්ධයෙන් අප සංගමයේ ප්‍රණාමය එම සියලු සංගම්වලට පුද කෙරේ.

සංගමයේ ආගමික හා වෙනත් වැඩසටහන් / ව්‍යාපෘතීන්

ධර්ම දේශනා හා භාවනා වැඩසටහන

සංගමය විසින් සැම ඉරිදා දිනකම බොරැල්ලේ පිහිටි සංගම් මූලස්ථාන ප්‍රධාන ශාලාවේදී පෙරවරු 09.00 සිට 10.00 දක්වා ප්‍රසිද්ධ ධර්ම කටීක ස්වාමීන් වහන්සේ නමක් විසින් පැයක ධර්ම දේශනයක් පවත්වනු ලබන අතර, ඉන් අනතුරුව පැයක භාවනා වැඩසටහනක් ද පලපුරුදු ස්වාමීන් වහන්සේ නමක් විසින් මෙහෙය වනු ඇත. මෙම එක් වැඩසටහනක් සඳහා එකසිය පහහත පමණ සැදැහැවතුන් පිරිසක් සහභාගි වන අතර, එකී ආගමික කටයුතුවල නිදහස්ව හා සාමකාමීව යෙදීමට අවශ්‍ය සියලුම පහසුකම් සලසා ඇත.

මෙම ධර්ම දේශනා හා භාවනා වැඩසටහන්වලට වැඩි වශයෙන් වැඩම කරනු ලබනුයේ පහත නම් සඳහන් ස්වාමීන් වහන්සේලා ය.

- ශාස්ත්‍රපති පූජ්‍යපාද මොරවක ශාන්ත විචිත්‍රානන්ත කම්මට්ටිනාචාර්ය පූජ්‍යපාද මෙදේරපිටියේ වන්දවංශ
- රාජකීය පණ්ඩිත ශාස්ත්‍රපති අච්චෝමුල්ලේ ධම්මාලංකාර මංගල ධර්ම කීර්ති ශ්‍රී පූජ්‍යපාද බොරැල්ලේ කෝවිද රාජකීය පණ්ඩිත පූජ්‍යපාද බෝදාගම සුමණපෝති පූජ්‍යපාද පැලෑහේ මහින්ද
- ශාස්ත්‍රවේදී පණ්ඩිත කිහිඹියේ විජිත පූජ්‍යපාද උණුවතුරඹුදුලේ පියදස්සි
- පූජ්‍යපාද ලුණුගම්වෙහෙරේ සුනීත
- ශාස්ත්‍රපති පූජ්‍යපාද දෙනියායේ සිරිනන්ද

පූජ්‍යපාද වස්කඩුවේ සමිතරතන පූජ්‍යපාද පොල්ගම්පොල සුදුම්ම රාජකීය පණ්ඩිත පූජ්‍යපාද පනාවල ධම්මධීප යන ස්වාමීන් වහන්සේලා ය.

භාවනා වැඩසටහන් මෙහෙයවන ස්වාමීන් වහන්සේලා
රාජකීය පණ්ඩිත පූජ්‍යපාද වරකපැලහේනේ සුගතඥාණ විචිත්‍රානන්ත කම්මට්ටිනාචාර්ය පූජ්‍යපාද මෙදේරපිටියේ වන්දවංශ
ජ්‍යෙෂ්ඨ මහාචාර්ය පූජ්‍යපාද උතුරාවල ධම්මරතන පූජ්‍යපාද සුමතිරතන යන ස්වාමීන් වහන්සේලා ය.

සැදැහැවතුන් පන්සියයකට පමණ ධර්මය ශ්‍රවණය කිරීම සඳහා ඉඩකඩ පහසුකම් ඇති අතර ඒ සඳහා ඔබ සැමටද කාරුණිකව ආරාධනය කෙරේ. සංගම් මූලස්ථානයෙන් කෙරෙන ආගමික වැඩසටහන්වලට අමතරව සංගමයට අයත් කොටුව ගොඩනැගිල්ලේ ඉදිකර ඇති බුදු මැලරෙහි ආගමික වැඩසටහන් පැවැත්වේ. පසළොස්වක පොහොය දිනවල අවට පිහිටි රජයේ හා පෞද්ගලික ආයතනයන්හි බෞද්ධ ආගමික සංවිධාන විසින් අප සංගමය හා සමග ධර්ම දේශනා ආදිය පවත්වනු ලැබේ. උදෑසන සිට සන්ධ්‍යාවේ 6.00 වන තෙක් මෙම බුදු මැලුර විවෘතව පවතින අතර දිනපතා භාවනා සඳහා ද සැදැහැවතුන් පැමිණෙනු ඇත.

පසළොස්වක පොහොය දින සිල් සමාදන් වීම

සෑම මසකම එළැඹෙන පසළොස්වක පොහොය දිනයේ දී, බොරැල්ලේ පිහිටි සංගම් ප්‍රධාන ශාලාවේදී සිල් සමාදන් වීමේ වැඩසටහනක් පවත්වනු ලැබේ. මෙදින පෙරවරු 08.00 ට සිල් සමාදන් වීමෙන් ආරම්භ කෙරෙන මෙම වැඩසටහන පස්වරු 06.00 ට සිල් පවාරණයෙන් අනතුරුව නිම වේ. ප්‍රසිද්ධ ස්වාමීන් වහන්සේලා හා ගිහි දේශක මහත්ම මහත්මාවන් විසින් වැඩසටහන මෙහෙයවනු ලබන අතර, ඊට ධර්ම දේශනා, භාවනා ධර්ම සාකච්ඡා ඇතුලත් වේ. සංගමයේ ප්‍රධාන දායකත්වය යටතේ මෙම වැඩසටහන පවත්වනු ලබන අතර, මේ සඳහා සහභාගි වන උපාසක උපාසිකාවන් විසින් ද දායකත්වය ලබා ගෙන ඇත.

භීල් දානය, දහවල් දානය ගිලන්පස ආදිය සංගමය විසින් සිල් සමාදන් වීමට පැමිණෙන සෑමට පිළිගන්වනු ලබන අතර, අසුන් ගැනීමට ද අවශ්‍ය පහසුකම් සැපයේ. ඉරුදින ධර්ම දේශනා හා භාවනා වැඩසටහන්වලට වැඩිම කරනු ලබන ස්වාමීන් වහන්සේලා මෙම වැඩ සටහනද මෙහෙයවනු ලැබේ. මෙයට අමතරව වෙසක් පොහොය නිමිත්තෙන් විශේෂ ධර්ම දේශනා මාලාවක් ද පොසොන් පොහොය දින ගවයින් කිහිප දෙනෙකු නිදහස් කිරීමේ පිංකම ද වාර්ෂිකව සිදු කරනු ලැබේ.



ඉරුදින ධර්ම දේශනා වැඩසටහන සඳහා සහභාගි වූ සැදැහැවතුන්



පොසොන් පොහොය නිමිත්තෙන් ගවයින් නිදහස් කිරීම

කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ ක්‍රීඩා අංශය

සංගම් මූලස්ථානය පිහිටි බොරැල්ල පර්ශ්‍රයේ බිලියඩ් හා ස්නුකර් ක්‍රීඩාගාරයක් පවත්වා ගෙන යන අතර, එහි සාමාජිකත්වය දරන අයට සන්ධ්‍යා භාගයේ ක්‍රීඩා කිරීමට අවශ්‍ය පහසුකම් සලසා ඇත. අලුතින් සාමාජිකයින් ඇතුලත් කර ගැනීමේ අවස්ථාව ඇති අතර, බිලියඩ් කම්ටුවේ නිර්දේශය මත සුදුසු අයට සාමාජිකත්වය පිරිනමනු ඇත.

ශ්‍රී ලංකාවේ බිලියඩ් ක්‍රීඩා සමාජ අතර ඉපැරණි ක්‍රීඩා සාමාජයක් වන මෙයින් දිවයිනේ තුළින් නමගිය ක්‍රීඩකයින් රැසක් බිහි වී ඇති අතර, සමස්ත ශූරතා කිහිපයක් ද දිනා ගෙන ඇත. මහනුවර තරුණ බෞද්ධ සංගමය සමග පැවැත්වෙන වාර්ෂික තරග පසුගිය මාසයේදී පැවැත්වීය.

මෙයට අමතරව කොටුව ගොඩනැගිල්ලෙහි පවත්වාගෙන යනු ලබන ගෘහස්ථ ක්‍රීඩාගාරයේ කායවර්ධන ක්‍රියාකාරකම් සඳහා සියලු පහසුකම් සලසා ඇත.

පාඨ ග්‍රන්ථ සහ අනෙකුත් ප්‍රකාශන

ඉංග්‍රීසි මාධ්‍ය විභාගයේ ශ්‍රේණි 7 සඳහා පාඨ ග්‍රන්ථ (Text - Books) ද සිංහල මාධ්‍ය විභාග වෙනුවෙන් නිකුත් කර ඇති පාලිභාෂාවතරනය සහ පාලිපාඨමංජරියට අයත් සියලුම කාණ්ඩ, ශාසන ඉතිහාසය ආදී පොත් පත් සියල්ල සංගම් මූලස්ථානයෙන් ඉතා පහසු මිලට ලබා ගැනීමට කටයුතු සුදානම් කර ඇත.



විදේශීය විශ්ව විද්‍යාලයක සිසුන් කණ්ඩායමක් බුද්ධ ධර්මය පිළිබඳ සාකච්ඡාවකට සංගම් මූලස්ථානයට පැමිණි අවස්ථාවක්.

සිංහල සහ ඉංග්‍රීසි මාධ්‍ය කණ්ඩායම් බෞද්ධ සාකච්ඡා

සංගමය විසින් සෑම මසකම පළමුවෙනි ඉරිදා සිංහල මාධ්‍යයෙන් හා තුන්වෙනි ඉරිදා ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් කණ්ඩායම් බෞද්ධ සාකච්ඡා පවත්වනු ලැබේ. බොරැල්ලේ පිහිටි කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ මුලස්ථාන ගොඩනැගිල්ලේ තුන්වන මහලේ පෙරවරු 10.00 සිට පෙරවරු 11.45 දක්වා මෙම සාකච්ඡා පැවැත්වෙන අතර, පැවිදි සහ ගිහි ධර්ම උගත් දේශකවරුන් මේ සඳහා සහභාගි වේ. බුදු දහමට අදාළව තෝරාගත් මාතෘකා ඔස්සේ මෙම සාකච්ඡා පැවැත්වෙන අතර, සිංහල මාධ්‍ය සාකච්ඡාව සංගමයේ හිටපු සභාපති හා පාලක මණ්ඩල සහිත සුමේධ අමරසිංහ මහතා සහ ඉංග්‍රීසි මාධ්‍ය සාකච්ඡාව සංගමයේ පාලක මණ්ඩල සහිත අජිත් දිසානායක මහතා විසින් මෙහෙයවනු ලැබේ.

වසරේ ඉදිරි මාස කිහිපයේ දී පැවැත්වීමට නියමිත කණ්ඩායම් ඉංග්‍රීසි ධර්ම සාකච්ඡා පහත දක්වා ඇති පරිදි පැවැත්වීමට කටයුතු යොදා ඇත.

ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යය

Subject	Panelist	Date
Contentment based on needs	Mr. Das Miriyagalla Mr. Jaliya Ekanayaka	21st October
What is Buddhist Happiness	Mr. Deepal Sooriyarachchi Mr. A.S. Balasuriya	18th November
Clearing of the 5 Aggregates	Dr. Soma de Silva Dr.Chaminda Prabath Wickramasinghe	16th December



ඉරු දින කණ්ඩායම් ධර්ම සාකච්ඡාවක්

ධම්ම/අභිධම්ම/පාලි විභාගය

සංගමය විසින් දිවයිනේ පාසල් හා දහම් පාසල් දරු දැරියන් හා වැඩිහිටියන් සඳහා ද සංගමය සමග ලියාපදිංචි වී ඇති විදේශ රටවල පිහිටි දහම් පාසල්වල දරුවන් සඳහා මූලික ශ්‍රේණියේ සිට උසස් ඩිප්ලෝමාව දක්වා ශ්‍රේණි 7ක් යටතේ ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් ධම්ම/අභිධම්ම විභාගය පවත්වනු ලබන අතර එය සෑම වර්ෂයකම ජුනි මස අවසාන ඉරිදා පැවැත්වේ. පුවත්පත් දැන්වීම් මගින් ද ශාසනාරක්ෂක ලේඛකාධිකාරී ස්ථාමින් වහන්සේලා මගින් ද සෑම වසරකම මුල් භාගයේ දී විභාගය පිළිබඳ දැනුම් දෙනු ලබන අතර, බොරැල්ලේ පිහිටි සංගම් මුලස්ථානයෙන් ඒ සඳහා අයදුම්පත් නිකුත් කෙරේ. ඉංග්‍රීසි මාධ්‍ය විභාගය සඳහා ඉදිරිපත් වන දේශීය හා විදේශීය දරු දැරියන් හා වැඩිහිටියන් සංගමයට වසරින් වසර වැඩි වෙමින් පවතින අතර එංගලන්තය, ඇමරිකාව, ඕස්ට්‍රේලියාව, සිංගප්පූරුව, මැලේසියාව යන රටවලට අමතරව මැදපෙරදිග රටවල් දහම් විභාග මධ්‍යස්ථාන 20කට ආසන්න සංඛ්‍යාවක් මෙම විභාගය පැවැත්වෙන අතර, ඊට සහභාගි වන සංඛ්‍යාව 600 අභිබවා ඇත. එකී රටවල රැකියාවන්හි නියුතු ශ්‍රී ලාංකික වෘත්තිකයන් විසින් මෙම සංගමයේ උපදෙස් විෂය නිර්දේශ හා පෙළ පොත් උපයෝගී කරමින් අධ්‍යාපන කටයුතුවල දරුවන් නිරත කරවා ඇත.

පාලි ධර්ම/අභිධර්ම විභාගය

සිංහල මාධ්‍යයෙන් පැවැත්වෙන පාලි/ධර්ම අභිධර්ම විභාගය ද සෑම වසරකම නොවැම්බර් මාසයේදී පැවැත්වෙනු ඇත. ඉහත ආකාරයටම මෙම විභාගයේ මූලික කටයුතු සංවිධානය කෙරෙන අතර, ඉන් සමන්විත අයට සහතික පත් නිකුත් කිරීමට කටයුතු කෙරේ.

සෙනසුරාදා පැවැත්වෙන අමතර පන්ති

සෑම සෙනසුරාදා දිනකම පස්වරුවේ සංගම් මුලස්ථානයේදී සංගමයේ විභාගවලට අදාළ සිංහල හා ඉංග්‍රීසි මාධ්‍ය පන්ති නොමිලේ පැවැත්වෙන අතර නව ඉංග්‍රීසි මාධ්‍ය පන්ති සඳහා ඉල්ලුම්පත් කැඳවා ඇත.

දිවුලපිටිය වෘත්තීය පුහුණු මධ්‍යස්ථානය

සංගමයට අයත් දිවුලපිටිය පිහිටි දේපල මත වෘත්තීය පුහුණු අධිකාරිය හා එක්ව වෘත්තීය පුහුණු මධ්‍යස්ථානයක් පවත්වා ගෙන යනු ලැබේ. වෘත්තීය පුහුණු අධිකාරිය මගින් පළපුරුදු ගුරු මණ්ඩලයක් විසින් මෝටර් කාර්මික, යන්ත්‍රෝපකරණ, විදුලි කාර්මික, වඩු කර්මාන්තය, යතුරු පැදි හා ත්‍රිච්ඡල් රථ අලුත්වැඩියා ආදී පාඨමාලා නොමිලේ පවත්වාගෙන යනු ලැබේ. සෑම වසරකම ආරම්භයේ වෘත්තීය පුහුණු අධිකාරිය විසින් මේ සඳහා අයදුම්කරුවන් තෝරා ගනු ලැබේ.

සිංහල සාහිත්‍ය කමිටුව හා ඉංග්‍රීසි සාහිත්‍ය කමිටුව සංවිධානය කරන තරග විභාග ආදිය

සිංහල සාහිත්‍ය කමිටුව දිවයිනේ දහම් පාසල් හා පාසැල් දරු දැරියන් සඳහා පවත්වනු ලබන ගද්‍ය පද්‍ය ගායනා, රචනා කථික සහ චිත්‍ර තරග සඳහා වූ 2018 තරගයන් මෙම වසර මැද වන විට නිමාවූ අතර, එහි ජයග්‍රාහක ජයග්‍රාහිකාවන් සඳහා ත්‍යාග සහ සහතික පත් ප්‍රදානය සැප්තැම්බර් මස 29 වෙනි දින සංගම් මුලස්ථාන ප්‍රධාන ශාලාවේදී පැවැත්වීය. බෞද්ධ ආගමික හා හෙළ සංස්කෘතිය හා ඉපැරණි සාහිත්‍ය වටිනාකම් ඇති තේමාවන් හා ග්‍රන්ථ මෙම සියලුම තරග විභාගයන් සඳහා මාතෘකා කොට ඇත. ඉංග්‍රීසි සාහිත්‍ය කමිටුව මෙහෙයවන, "ලයිට් ඔෆ් ඒෂියා", ඉංග්‍රීසි කථික තරගයේ පිටපළාත් මූලික තරග කුරුණෑගල, මහනුවර හා ගාල්ල යන නගරයන්හිදී පවත්වනු ලැබූ අතර, කොළඹ දිස්ත්‍රික් හා සෙසු පළාත් අවසාන තරග බොරැල්ල සංගම් මුලස්ථානයේදී සති අන්ත කිහිපයකදී මෙම වසරේ පුලි සහ අගෝස්තු යන මාසවලදී පැවැත්වුණි. මෙහි ජයග්‍රාහක ජයග්‍රාහිකාවන් සඳහා සහතික පත් හා ත්‍යාග ප්‍රදානය සැප්තැම්බර් මස 22 වෙනි දින පැවැති උත්සවයේදී සිදු කරනු ලැබීය. තරග විභාග සඳහා ඉදිරිපත් වන අය, පුවත්පත් දැන්වීම්, ශාසනාරක්ෂක මණ්ඩල ඔස්සේ දැනුවත් කරනු ඇත.



චිත්‍ර තරගයේ ජයාරූප නරඹමින්



ලයිට් ඔෆ් ඒෂියා ශූරතාවය පිරිනැමූ මොහොත

බෞද්ධ ව්‍යවසායකත්ව පුහුණු පාඨමාලාව

අග නගරයෙන් බැහැරව සෙසු ප්‍රාදේශීය නගරවල ව්‍යාපාරවල නියැලී සිටින බෞද්ධ ව්‍යාපාරිකයින්ට තම සේවාවන්, ක්‍රමවත්ව කරගෙන යෑමට අවශ්‍ය දැනුම සහ උපදෙස් ලබාදීමේ අරමුණ පෙරදැරි කරගෙන, පසුගිය වසරේ සිට මෙම එක් දින පුහුණු වැඩමුළුව සංගමය විසින් ආරම්භ කරන ලදී. ව්‍යාපාර කේෂ්ත්‍රයේ කළමනාකරණය, පරිපාලනය, බදු, සේවක සුභ සාධන සහ සම්බන්ධතා ආදිය මුල් කරගෙන දිවයිනේ ප්‍රධාන පෙලේ ව්‍යාපාරයන් පවත්වා ගෙන යන සංගම් නිලධාරීන් විසින් මෙහි දේශන පවත්වනු ලබන අතර මේ වන විට දිවයිනේ නගර කිහිපයක මේ ආකාරයෙන් සාර්ථක වැඩමුළු කිහිපයක් පවත්වා ඇත. ඊට සහභාගි වූ ව්‍යාපාරිකයින්ගෙන් ලද අදහස් අනුව මෙය ඉතා ඵලදායී වැඩසටහනක් බවට ප්‍රතිචාර ලැබී ඇත.



ව්‍යවසායකයින් අමතන අයුරු

ශිෂ්‍යත්ව පිරිනැමීම

විශ්ව විද්‍යාලවල ඉගෙනුම ලබන ආර්ථික අපහසුතා ඇති උපාධි අපේක්ෂකයින්ට වාර්ෂිකව ශිෂ්‍යත්ව අරමුදල් සංගමය විසින් පිරිනමනු ලැබේ. මේ සම්බන්ධයෙන් සෑම රජයේ විශ්ව විද්‍යාලයක සියලුම පීඨ නියෝජනය වන පරිදි අයදුම්පත් කැඳවනු ලබන අතර, එම අයදුම්පත් සංගම් මුලස්ථානය විසින් වර්ගීකරණයට භාජනය කරන ලදුව සංගමයේ කමිටුවක් විසින් සම්මුඛ පරීක්ෂණයකින් අනතුරුව සුදුසුසන් තෝරා ගනු ලැබේ. 2019 වර්ෂයට සුදුස්සන් තේරීම මේ දිනවල සිදු කෙරෙමින් පවතී. එක් අයෙකුට වසර 04ක කාලයක් සඳහා පිරිනමනු ලබන මෙම ආධාරයට වාර්ෂිකව 350 පමණ පිරිසක් ඇතුලත් වේ. මෙයට අමතරව බොරැල්ලේ පිහිටි කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමය අවට තෝරාගත් පාසල් 09 ක හා කතරගම පිහිටි පාසල් 02 ක් ද ඇතුලත් වන සේ අ.පො.ස (උ.පෙළ) හදාරන දරුවන් 75 කුට වාර්ෂිකව ශිෂ්‍යත්ව පිරිනමනු ඇත. එසේම අ.පො.ස (සා.පෙල) විභාගයට පෙනී සිටි ප්‍රතිඵල අපේක්ෂාවෙන් සිටින සිසුන් කණ්ඩායමක් සඳහා පෞරුෂත්වය ගොඩනැගීමේ හා ඉංග්‍රීසි භාෂාව ඉගැන්වීම සඳහා මාස 02ක පාඨමාලාවක් ද පැවැත්වේ.



භාරකාර අරමුදල් උත්සව දිනයේ අවස්ථාවක්



ශිෂ්‍යත්ව ලාභීන්ගෙන් කොටසක්

සංගමය ඉටුකර ඇති අනෙකුත් ප්‍රජා සේවාවන්

ගාමිණී මාතා වැඩිහිටි නිවාසය

කොළඹ 02, ශ්‍රීමත් ජේම්ස් පීරිස් මාවතේ, අංක 177 දරණ ස්ථානයේ සංගමය විසින් වයස අවුරුදු 60 ඉක්ම වූ අසරණ පිරිමි වැඩිහිටියන් සඳහා නවාතැන්, ආහාර පාන, සෞඛ්‍ය පහසුකම් ආදී සියලුම අවශ්‍යතාවයන් සපයමින් නිවාසයක් පවත්වා ගෙන යනු ලැබේ. වැඩිහිටියන් 50 දෙනෙකු සඳහා මෙහි ඉඩකඩ සලසා ඇති අතර මේ දිනවල තවත් වැඩිහිටියන් 10 දෙනෙකු සඳහා පුරප්පාඩු ඇත. පළාතේ ග්‍රාම නිලධාරීන්ගේ නිර්දේශයත්, පිළිගත් වෛද්‍ය සහතිකයක් සමග භාරකරුවෙකුට වැඩිහිටි නිවාස කමිටුවේ සම්මුඛ පරීක්ෂණයට ඉදිරිපත් වී අදාළ අසරණ වැඩිහිටියා ඇතුළත් කරගැනීමට හැකියාව ඇත. දෛනික ආහාර සහ වෙනත් අවශ්‍යතාවයන් සඳහා දානපතියන්ගෙන් නොමසුරු ආධාර මෙයට ලැබෙනු ඇත. ගොඩනැගිලි නඩත්තුව උපකරණ සැපයීම හා සෙසු සේවාවන් පවත්වාගෙන ගෙන යාම සඳහා සංගමය විශාල මුදලක් වැය කරනු ඇත.



ගාමිණී මාතා වැඩිහිටි නිවාසයේ වැඩිහිටියන්

කතරගම විශ්‍රාම ශාලාව

විෂ්ණු කතරගම මහා දේවාලයට ඉතාමත් ආසන්නයේ පිහිටි සංගම් විශ්‍රාම ශාලාව වසර ගණනාවක සිට කතරගමට පැමිණෙන බැතිමතුන්ට මෙන්ම අවට ප්‍රදේශ නැරඹීම සඳහා පැමිණෙන සැමට සාධාරණ මිල ගණන් යටතේ සියලු පහසුකම් සහිතව මෙම විශ්‍රාම ශාලාව පවත්වාගෙන යනු ලැබේ. එසේ පැමිණෙන බොහෝමයක් දෙනාගෙන් කෙරෙනු ලැබූ ඉල්ලීම මත එක් ගොඩනැගිල්ලක් නවීන අංගෝපාංග සහ වායු සම්කරණ පහසුකම් ද සපයා අලුත්වැඩියා කරන ලද අතර, එයට කාමර 30 කට ආසන්න ප්‍රමාණයක් ඇතුළත් වේ. කතරගම විශ්‍රාම ශාලාවෙන් හා කොළඹ තරණ බෞද්ධ සංගමයෙන් ද මෙහි කාමර වෙන් කරවා ගත හැක.



කතරගම විශ්‍රාම ශාලාව

නවීකරණය කරන ලද කතරගම විශ්‍රාම ශාලාවේ කාමරයක ඇතුළත දර්ශනයක්



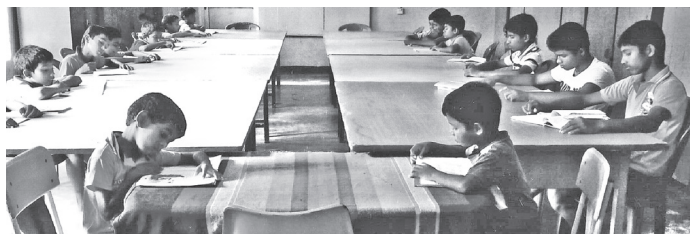
කටුනායක, වලාන, ලක්ෂ්මී ළමා සංවර්ධන මධ්‍යස්ථානය

සංගමය විසින් වයස අවුරුදු 5 - 16 අතර කාණ්ඩයේ දෙමාපිය රැකවරණය නොලත් අසරණ පිරිමි දරුවන් 25 දෙනෙකු සඳහා පරිවෘත දෙපාර්තමේන්තුවේ නියෝග හා රෙගුලාසි පරිදි මෙම මධ්‍යස්ථානය පවත්වා ගෙන යනු ලැබේ. සියලුම දරුවන් පාසල් අධ්‍යාපනයට යොමු කරන අතර සෑම වර්ෂයක් පාසාම අ.පො.ස (සා.පෙළ) විභාගයට පෙනී සිටින

දරුවන්ගෙන් බොහෝමයක් එයින් සමත් වේ. නිවාසයේ රැඳී සිටින කාලය නිමා කරන දරුවන් උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා සුදුසු ආයතන සහ භාරකරුවන් වෙත යොමු කරනු ලැබේ. දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනික, ආගමික, ආර්ථික සහ විනෝදාත්මක කටයුතු වෙනුවෙන් මහා සංවිධානාත්මක වැඩසටහන් මගින් දරුවා සංවර්ධනය කිරීමට සංගමය පියවර ගෙන ඇත.



වලාන ළමා නිවාසයේ දරුවන් දිවා ආහාරය ලබාගැනීමේ අවස්ථාවක්



නිවාසයේ දරුවන් සවස පාඩම් කිරීමේ යෙදී සිටින අවස්ථාවක්

“දී වෛසිරි”



The Buddhist

Founded 1888

Editor in chief - Mr. Sunil S. Sirisena
Editor - Mr. Piyadasa Wattagama
Asst: Editor - Mr. Kusumabandu Samarawickrama

Vol. CXXXVIII

BE2562

No. 03

November

CE 2018

Editorial

Our Future As Buddhists

If not for the presence of the Sublime Teachings of Supreme Buddha, the opportunity of leading in this island of ours, a life enriched at least by an iota of happiness, free from a affliction would have been an unattainable dream. Whatever be the interpretation that one would offer or whatever be the religion that each individual professed, it is a fact that the enlightening radiance that the teachings of the Buddha diffused, and the penetrating influence that the Buddhist Culture exerted remains closely interwoven with the basic patterns and practices of all segments of the society to a greater or lesser degree. It is unfortunate that we are constrained to make the observation that even the learned Venerable Bhikkus who deliver Buddhist Sermons based on the material drawn from the Tripitaka and the Commentaries have shown a tendency to express, in the course of their sermons, individual viewpoints which are contradictory to one another. Whether impelled by an urge to enhance their popularity, when these learned Bhikkus engage in this type of activity, in consequence thereof at a time when devout Buddhists that are bent on reaching higher levels of spiritual attainment are getting inspired to listen to Dhamma discourses with increasing enthusiasm. Instances have surfaced in recent times of even the interpretations of the most fundamental concepts comprising the essence of Buddhism such as Impermanence (Anicca), Suffering (Dukkha) and Non Self (Anatta) have

assumed the character of controversial enigmas.

We notice today, the presence of learned Bhikkhus who offer practical guidelines to lay Buddhists on how they may manage the affairs of their lay lives based on the foundation of observance of Five Precepts simultaneously with preachers who offer their methodologies of how the laymen could shorten their sojourn in Samsara while remaining in the state of a worldly. In consequence of the attempt of the latter category of preachers to offer their own interpretation of the concepts of Dhamma extracted from the Tripitaka the listeners who assemble to get a clear understanding of the Dhamma are subjected to a perplexity regarding the authenticity of their exegetical interpretations. Recently the viewers had the opportunity of observing a group of Bhikkus apologizing to the Venerable Mahanayake Theras and promising not to continue the pattern of preaching the Dhamma they had been following so far. Recently there had appeared a group of preachers who are propagating a new archeological hypothesis that the Birth of the Buddha took place in Sri Lanka.

It is unfortunate that these jealous Buddhists who are intensely devoted to the religion are being subjected to a maze of perplexity by these irrational individuals who preach the Dhamma presenting their own interpretation of the concepts. A semblance of comfort is now being felt with the news that a preliminary dialogue has been

initiated amongst the Community of Bhikkus with the objective of inaugurating a special Programme designated Vibhajjavadi Abhidhammika Sambashana (Analytical Doctrinal Concourse) and placing this Programme under the over all supervision and guidance of the Venerable Mahanayake Theras.

It has been announced that this dialogue has been initiated with the objective of inculcating an awareness of the Doctrines of Tripitaka in the minds of members of the Sri Lankan Society.

This is a welcome propensity. Christian and Islamic clergymen prohibited from making any pronouncements of their personal views outside the limitations of the Holy Bible and Holy Quran. It is our stance that the Teachings of the Buddha should not be interpreted, for whatever reason according to a diversity of stand points. Accordingly we offer our serene veneration to the members of the Venerable Sangha who have dedicated themselves earnestly to this Noble Task.

I conclude this brief annotation with a reference to a pronouncement of the Buddha highlighting the significance of the unity amongst the Community of Sangha – “Happy is Unity amongst the Sangha (Sukha Sanghassa Samaggi)

May the Blessings of Noble Triple Gem be with All.

Sunil S. Sirisena
Editor-in-chief



Mr. Dayan Pasquel



[The English translation of an article compiled by the late most venerable professor Rerukane Chandawimala Mahanayaka Thera for the 'Sri Dharmarama Sahithya Ankaya']

The entire teaching of the Buddha which had been preached during His forty five years of service is twofold, namely Dhamma and Vinaya. Further the Vinaya or disciplinary code, is again divided into two as Vinaya and Abhivinaaya. The Vinaya is comprised of two books namely

ANSWERS TO THOSE WHO CLAIM THAT ABHIDHAMMA PITAKA IS NOT A VERBATIM TEACHING OF THE BUDDHA

Parajika Pali and Pacittiya Pali which include the descriptive texts of the disciplinary precepts such as Parajika and Sangadisesa that are generally recited by the monks and nuns during Pohoya rituals. The Abhivinaaya consists of three Vinaya

books viz. Mahavagga, Cullavagga and Parivara that describes the procedures of ordination (pabbajja or the going forth), higher ordination (upasampada), determination of boundaries (sima) Pohoya rituals, termination of rainy retreats (pavaranaya) and atoning for Apatti (offences) etc. 1 When the teaching of the Buddha is divided into separate baskets or pitaka, both Vinaya and Abhivinaaya comes under Vinaya Pitakaya or the basket of discipline.

Again, the teaching or Dhamma is divided into two namely Dhamma (discourses) and Abhidhamma (the higher teaching). The Dhamma are the sermons of the Buddha delivered for various persons at various places depending on their characters, mentalities and the purpose of their visiting. Sutta is another name for them. The teaching where the ultimate realities such as Citta (mind), Cetasika (mental concomitants), Rupa (matter) and Nibbana (deliverance) are analytically expounded, is called Abidhamma. In other words, the prakaranas (special compilations) namely Dhammasangani, Vibhanga, Dhathukatha, Puggala Pannatti, Kathavattu, Yamaka and Patthana are known as Abidhamma. When the Buddha's teaching is divided into baskets (pitaka), these seven prakaranas are included under Abidhamma Pitaka whereas the remaining discourses are classified under Sutta Pitaka.



The Abidhamma is the subject which examines the basic elements that the entire animate and inanimate world is made out of. The process of their coming into being, their generational existence, the dwindling away of the generations of matter, the specific energies of the matter and the resultant products of them etc in detail. Furthermore the Abidhamma Pitaka illustrates the phenomena such as skilful actions (Kusala Dhamma), their different forms of energies, the resultant effects of those energies and the process of becoming of the sentient being' again and again, from birth to birth, that takes place without transmigrating anything from this world to the next.

The Sutta Pitaka can be compared to a bundle of prescriptions written by a physician after examining a group of patients, one after the other. But it is impossible one to become a physician by reading thousands of such medical prescriptions whatsoever, similarly however much one studies the Sutta Pitaka one cannot be a master of the Buddhist philosophy with a clear understanding. Hence, if one wants to be a true master of the Buddha's teaching and an authentic orator of the dhamma, one should necessarily learn the Abhidharma Pitaka or the higher teaching of the Buddha. The preacher of Dhamma who is ignorant of Abidhamma, is likely to make mistakes at various points. For that reason the commentary of the Maha Gosintha Sutta says thus;

“sukhumam pana cittantaraig
khandhantaram dhatvantaram
ayatanantaram jhanokkantikam
arammamokkantikam
angavavatthanam
arammmavavatthanam
angasankantam
arammatzasankantam
ekato vaddhanam ubhato
vaddhananti abhidhammika
dhammakathikasessa pakatam.

Anabhihihammiko hi dhamman
kathento - “ayam sakavado
ayam paravado”ti na janati.
Sakavadam dipessamiti jayavadam
dipeti, paravadam dipessamiti
sakavadam dipeti dhammantaram
visamvacchetti. Abhibammiko
sakavadam sakavadaniyimeveva,
paravadam paravaehmiyameneva
dipeti, dhammataram na
visamvadeti.”

The Attasalini (The expositor), the commentary of the Dhammasanghani, comments on the Abhidhammikas (the Abhidhamma educated) and Anabhidhammikas (the non Abhidhamma educated) as follows.

Abhidhammika bhikkhuyeva
kira dhammakathika nama, avasesa
dhammakatham kathentapi na
dhammakathika. Kasma? Te hi
dhammam kathenta kammantaram
vipakantaram ruparupaparicchedam
dhammantaram alolveta
kathenti. Abhidhammika pana
dhammantaram analolenti. Tama
abhidhammiko bhikkhu dhammam
kathetu va ma va, pucchita kale
pana panham kathesseatti. Ayamera
ekantadhammakathiko nama hoti.”

Accordingly those who wish to have a clear and accurate knowledge of Buddhism, should resolve to learn the Abhidhamma Pitaka. The most fruitful and precious part of the Buddha's teaching is Abhidhamma Pitaka. However, the background story of the Attasalini confirms that there had been sophists who used to claim that Abhidhamma was not a verbatim teaching of the Buddha' even during the era when the commentaries were being compiled. The 23rd page of the Attasalini contains an account of the way how one such sophist was comprehensively defeated by an Abhidhammic monk by logically breaking his baseless argument.

Even today, some European scholars those who are keen to underrate the Buddhism, to be wildier followers and those

who like to ruin the faith of the Buddhists tactfully, say that “Abhidhamma Pitaka did not exist when the Buddha was alive, It didn't exist by the time the first and second Buddhist councils were held, Abhidhamma Pitaka is not the word of Buddha and it could be assumed that Abhidhamma Pitaka had been compiled during the period between the second and the third Buddhist councils”. Even some of the local Buddhists those who 'venerate' such European literati more than the Buddha, tend to admit such views and speak very high of them here and there. One such elder Buddhist monk who appreciate those views has now started to fill the blanks and correct the errors of Abhidhamma. We would like to remind that elder monk that it is a perilous act, nothing less than trying to charm snakes without knowing the mantra right.

It is a well-known fact, mentioned in numerous places of the literature that the Buddha had preached the Abhidhamma Pitaka in the seventh year after attaining the Buddhahood. The Vinaya Pitaka came into being years after the compilation of the Abhidhamma Pitaka. It could be possibly inferred that even the Sutta Pitaka must have had only a little portion of its entire text by the time the Abhidhamma Pitaka was expounded. Therefore there is no doubt that majority of the Buddhist monkhood who lived in that era must have used the Abhidhamma Pitaka. The reason behind the availability of the material pertaining to the Abhidhamma in various places of the two baskets namely Sutta and Vinaya, to which the believers of the 'Abhidhamma Pitaka is not the word of Buddha' use to call the verbatim teaching of the Buddha, is that the Abhidhamma's obvious prevalence and usage among the then-current community of monks.

The 72nd Pacitti in the Anapatti vara of the Pacittiya Pali found in Vinaya Pitaka contains the following text.

“Anapatti na vivannetu kamo, ingha tava suttante vā gathaye va abhidhammam va pariyapunassu. Paccha pi vinayam pariyapunissati’ti bhanati. ”

There is no reason to mention about the Abhidhamma in the above description of that Vinaya precept. in the Abhidhamma Pitaka was not prevalent in Buddha’s time.

In addition to that, the 12th precept of cattupahana vaggi which belongs to the Bhikkhuni Vibhanga of Pacittiya Pali has the following text in its description.

“suttante okasam karapetva vinayam va abhidhammam va pucchati, apatti pacittiyassa.

Vinaye okasam karapetva suttantam va abhidhammam va - pucchati, apatti pacittiyassa.

Abhidhamme okasam karaipetva suttantam va vinayam va pucchati, apatti pacittiyassa.”

In these texts, the three baskets of 'suttanta - vinaya - abhidhamma' have been mentioned very clearly. If the Dhamma which has been depicted by the word 'Abhidhamma' in the above text is something else other than the Abhidhamma Pitaka, What is that? This question should be answered by the people who claim that Abhidhamma did not exist in the Buddha’s time. They have nothing to answer the above question with. Although there are many other texts that carry the material about Abhidhamma in both Sutta Pitaka and Vinaya Pitaka, since the above two Vinaya texts which have been quoted with a view to demolish the fictitious idea that 'Abhidhamma did not exist in the Buddha’s time' seems to be enough, it is needless to quote them here.

The commentaries and some other literary sources clearly state that all three Pitakas (baskets) have been rehearsed in the first and second Buddhist councils.

None of the texts has mentioned that Abhidhamma Pitaka was not rehearsed in those councils. Those who are of the view that Abhidhamma Was not been rehearsed in those councils, have no any substantial evidence to prove their standpoint. The only factor they can produce for their defence is that the non-availability of the word 'Abhidhamma' in the 'description of councils' of the Cullavagga Pali texts. However the Cullavagga Pali only has a very short description about the council thus;

“Etenava upayena pancapi nikaye pucci, puttho puttho ayasma Anando visajjesi.”⁷

The above statement confirms that the Abhidhamma Pitaka too has been rehearsed in the same council. The nikaya-wise or basket-wise, the Abhidhamma Pitaka belongs to the Khuddaka Nikaya. Although the description about the councils (Sangitinidanam) included in Cullavagga doesn't have the word 'Abhidhamma', the following verse can be seen at the end of the Khandaka thus:

“Upali vinayam pucci - suttattananda panditam

Pitakam tini samgitim - akamsu jina savaka”

The above verse shows that three baskets or pitakas have been rehearsed at that time. If the Abhidhamma Pitaka was not rehearsed, what are the three baskets of Dhamma mentioned in this gatha? When they realise their mistake, it is the way of the many to sidestep the issue by saying 'those are later compilations' and that's all they can do for that.

The Buddha’s teaching expounded in the Abhidhamma Pitaka are necessarily profound by its very nature. Except the Buddhas (the enlightened ones), it is impossible for the average men to differentiate and illustrate the citta (mind) and Cetasika dhammas (mental concomitants) that are inseparably bound together

and subject to arise and disappear momentarily, again and again. Therefore it is beyond belief that, anyone other than a Buddha, would compile the Abhidhamma Pitaka and preach it to the world.

However, by any chance, if someone could become successful in compiling the Abhidhamma Pitaka which contains profound doctrinal teachings that are not subject to the average man, it would not be a simple thing, but a great miracle indeed. There is no fair reason for such a great man who did such a mammoth task, to present those compilations as a verbatim teaching of the Buddha to the world and keep his authorship concealed.

In the era when the Abhidhamma Pitaka is said to have been compiled, the books were not been invented. The only means through which the religious doctrines were handed down to the next generation was the oral tradition. Since the Abhidhamma Pitaka has a fairly lengthy content, it takes a long time to a group of people to know it by heart after listening to the same. The untruth is there in the world, but short-lived. Therefore it is not possible a person to compile the Abhidhamma Pitaka himself and teach it to the world as the verbatim doctrine of the Buddha for a long time in a way so that nobody would get to know the secret. One fine day, the matter in question will get revealed to the world. Consequently, the monks would not bother themselves to learn that teaching any longer. It is a serious offence for one to compose some religious material by oneself and present it to the world as the verbatim teaching of the Buddha. In other words, it is a historic crime, if one were to compile a large compendium of dharma like Abhidhamma Pitaka by oneself and to start proclaiming it to the world as a verbatim teaching of the Buddha. If someone had done such a heinous crime,

definitely no power could keep it hidden so long. However the people who claim that Abhidhamma is not a verbatim teaching of the Buddha, have not succeeded so far in producing the so called 'compiler of the Abhidhamma Pitaka' to the world. It shows the sheer baselessness of the statement that urges 'Abhidhamma Pitaka is not a verbatim teaching of the Buddha'. If somebody wants to prove the above unfounded statement, first of all, he must produce the compiler of the Abhidhamma Pitaka. Moreover he should give out the reasons for composing that dharma, claiming to be the word of the Buddha.

If the monks who are said to have learned Abhidhamma from the initial compiler of the same, were to hide the compiler's true identity and claim it as a verbatim teaching of the Buddha, the compiler would not only feel cheated, but also he would surely claim it as a crime in a form of being disloyal to a teacher. There is no plausible reason to believe that those monks had done such a crime without any purpose.

Those who maintain that Abhidhamma Pitaka was not rehearsed in the first and second Buddhist councils, do not hesitate to admit that it has been rehearsed in the third council. As mentioned in the Vinaya commentaries, that third council is said to have been held with the participation of one thousand arahants or enlightened monks. Did those Arahants learn Abhidhamma being taken in, as the verbatim teaching of the Buddha? or else did they rehearse Abhidhamma as a verbatim teaching of the Buddha with the prior knowledge that it was not originally expounded by the Buddha? If it is not so, is the record we find in the Vinaya commentary a mere fabrication? If it is an untruth, why did they include it in the Vinaya commentary? Let us make the people who assert that 'Abhidhamma is not a verbatim



teaching of the Buddha' responsible for answering the above questions with all due respect.

DE Dayan Pasquel
B.A (Hons) BPU, M.A
(Buddhist Studies) PGIPBS, MPhil
student, Postgraduate Institute
of Pali and Buddhist studies,
University of Kelaniya

References Buddha Jayanti
Tripitaka Series - Cullavaggapali
- Part II (Vol. V (II)). (1983).
(B. Anandamaitreya, Trans.)
Democratic Socialist Republican
Government of Sri Lanka.

Buddha Jayanti Tripitaka Series
- Pacittiya Pali - Part I (Vol. II)
(M.) (1981). I. Uttarananda, Trans.)
Democratic Socialist Republican
Government of Sri Lanka.

Buddha Jayanti Tripitaka Series
- Pacittiyapali- Part II (Vol.II (2)).
(1981). (I. Uttaranand, Trails.)

Democratic Socialist Republican
Government of Sri Lanka.

Buddhaghosa, B. (1931).
Manorathapurani or The
commentary to the Anguttaranikaya
of the .Sutto Pitaka Part II (Vol.
XXXIII). (D. S. Dhammananda, Ed.)
Colombo: The Tripitaka Publication
Press, Maligakanda.

Buddhaghosa, B. (1940).
Atthasalini or The Commentary
to the Dhammasanganippakarana
(Vol. XLII). (Y. Pannananda, Ed.)
The Tripitaka Publication Press,
Maligakanda.

Buddhaghosa, B. (1943).
Papancasudani or The Commentary
on the Majjhima Nikaya of The
Sutta Pitaka Part II (Vol. XLIV). (D.
S. Dhammananda, Ed.) Colombo:
The Tripitaka Publication Press,
Maligakanda.



Dr W.A. de Silva

Pioneer Agriculturist, Patriot and Philanthropist

The year 2018 marks the 150th Birth Anniversary of Dr W.A. de Silva, Scholar, Writer, Philosopher, Agriculturist, Educationalist, Philanthropist, Statesman and Patriot who played a significant role in the Political, Social, Educational, Cultural and Economic Spheres of Sri Lanka in collaboration with two other National Leaders namely, Sir D.B. Jayatilaka and F.R. Senanayake. Dr W.A. de Silva received his School Education initially at Bouna Vista and Richmond Colleges, Galle and terminally at Royal College, Colombo. Thereafter he joined the School of Agriculture, Peradeniya for professional training. While studying there, in 1891, he won a Government Scholarship for a course of studies in Veterinary Science at Bombay Veterinary College from where he graduated as a Veterinary Surgeon. On his return he was appointed to the Staff of the School of Agriculture and later as Veterinary Surgeon of Colombo Municipality. But Government Service was not meant for a man of his versatility and he soon resigned. After his marriage with the daughter of a Business Tycoon, Mudaliyar Don Sri Chandrasekara, he dedicated his wealth, time and services to pursue his self-ordained



mission of service to his country, people and religion.

Dr W.A. de Silva soon came under the influence of Anagarika Dharmapala and became a regular contributor to the Journal Sarasavi Sandaresa and later its Chief Benefactor of the soon evinced an interest in the education of Buddhists and was appointed

as General Manager of Buddhist Schools by B.T.S. in 1905.

Without remaining confined to office he visited schools regularly and maintained contact with the Head Masters and Local Managers. By this time B.T.S. had been managing 185 schools over the island. The year 1915 was a fateful time for the Buddhist due to the so-called "Riots". The very existence of Buddhist Schools was threatened. Dr de Silva shouldered the full responsibility of maintaining the stability of schools numbering 250 devoting maximum time and his financial resources for their maintenance. He became the pioneer in the renaissance of Buddhist Education raising Ananda College of Colombo and Dharmaraja of Kandy to the level of Premier Educational Institutions. The network of Buddhist Schools became the greatest contribution to the National movement of Sri Lanka.

In 1928 Dr de Silva was elected as President of B.T.S. at a time when it was faced with an economic crisis. Undaunted he shouldered the responsibility expending his own resources. He continued in this position until the last days serving the cause of Buddhist education excelling the services of all other leaders in the field.

There was no field of Buddhist activity in Sri Lanka that did not benefit from his munificence and rich experience. Colombo Y.M.B.A. was a notable beneficiary. Being closely associated with Sir D.B. Jayatilaka who was President he became the Vice President of Y.M.B.A. and served in this capacity for thirty years. He was a founder member of the All Ceylon Buddhist Congress and served as President also. His esteem as a Buddhist Leader earned International recognition. In 1919 he was elected, as the first non-European President of the Buddhist Society of Great Britain and Ireland.

Dr de Silva evinced great interest in the upliftment of Sri Lanka youth. He gave encouragement to youth movements and inspired them to lead the earnest path. Besides Buddhist education, the temperance movement which originated during this period became a major field of national political activity. He entered this movement with enthusiasm and was elected President of the Total Abstinence Union in 1912. In 1915 he too was incarcerated along with all other National Leaders who were suspected for conspiracy.

This was a period of incipient movement for political reforms. Along with the newspaper magnate Mr D.R. Wijewardene, he became the Joint Secretary of Ceylon Reform League in 1917. They became the most dedicated and unobtrusive leader of this movement. This Organisation paved the way for the formation of the more dynamic political movement of the time Ceylon National Congress under the guidance of Sir Ponnambalam Arunachalam. While Sir Ponnambalam became the first President, Dr de Silva was elected General Secretary. He was a member of the delegation that pressed the British Colonial Office

for political reforms. From 1924 to 1931, he served as a Member of Legislative Council representing backward Kandyan areas. In the State Council set up under Donoughmore Reforms he served as the member for Moratuwa Constituency from 1931 to 1942 and as Minister of Health from 1936 to 1942.

As Minister of Health he formulated schemes for the eradication of Malaria and to strengthen Ayurveda System of Medicine.

He was also an ardent patron of the Co-operative Movement. With his scientific background in Agriculture he inaugurated a series of measures for the improvement of Agriculture in the Dry Zone. He cleared large areas in the Dry Zone and with improvement of Irrigation facilities converted the Dry Zone to a massive paddy producing area. He gave necessary support to European Planters to clear jungles in the hill country and open tea plantations. The fruits of Dr W.A. de Silva's efforts in the Dry Zone are now seen in the smiling fields and farms that abound in that region.

Although he occupied at his residence the stately mansion "Sravasthi", he lived a simple

life with his wife and entertained friends lavishly. If one were to epitomise his personality he was a boundless philanthropist, simple, charming, selfless and humble in character. He was dauntless, failures did not dampen him nor flattery moved him. He was deeply religious in his devotion to Buddhism. He was a lover of humanity, deeply principled and clean in private and public life.

Dr de Silva was a prodigious worker, and a devoted servant of Sri Lanka. He was a great scholar, steeped in the literature of the East and West. He was a voracious reader and a prolific writer who contributed learned articles to Journals. He compiled a catalogue of palm-leaf manuscripts and collection of folk songs of Ceylon. He was a versatile character in the true sense of the word. May the fragrance of his life enrich the lives of future generations and his devotion and selfless service inspire succeeding generations to purposeful patriotic service.

{A summarised vesion of a tribute compiled by the late Sir Senerath Gunawardhana published in "The Buddhist" (1981/1982)}



Ananda College, Colombo

Events of the YMBA



2018 වසරේ “ලයිට් ඔෆ් ඒෂියා” තරගයේ සමස්ත සුරතාව ජිනාගත් ගල්කිස්ස ධර්මායතන දහම් පාසලෙහි තෙවිදු කෙන්නුල කඳනාරච්චි ශිෂ්‍යයා ප්‍රධාන අමුත්තා වූ ආචාර්ය නිමල් එස්. සේදර මහතා අතින් ඩී.එන්.ඩබ්. ද සිල්වා අභියෝගතා අනුස්මරණ කුසලානය ලබාගත් අයුරු. ඉංග්‍රීසි සාහිත්‍ය කමිටුවේ හා සංගමයේ පාලන කමිටු සාමාජික ජනාධිපති නීතිඥ ලක්ෂ්මන් පෙරේරා මැතිතුමා ද ඡායාරූපයේ දැක්වේ.

Dr. Nimal S Sedere, Chief Guest of the “Light of Asia” Prize Giving ceremony awards the DNW de Silva Challenge Trophy to the overall winner in 2018, master Tevindu kennula Kandamarachchie a student of Dharmayathanaya Dhamma School, Mt. Lavinia. Secretary of the English Literature Committee and member of the Board of Management Mr. Lakshman Perera PC is also in the picture.

2018 වසරේ “ලයිට් ඔෆ් ඒෂියා” තරගයේ ප්‍රධාන අමුත්තා ලෙස පැමිණි පල්ලෙකැලේ ශ්‍රී ලංකා ජාත්‍යන්තර බෞද්ධ විද්‍යාතනයේ උපකුලපති ආචාර්ය නිමල් එස්. සේදර මැතිතුමා (දකුණු කෙලවර) සමග කොළඹී තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ උප සභාපතිවරුන් වන මද්දුමගේ ආර්යරත්න, අනුර සේරසිංහ, මේජර් ඩබ්.එම්. චීරසූරිය, පාලන කමිටු සාමාජික සුනිල් එස්. සිරිසේන සහ ඉංග්‍රීසි සාහිත්‍ය කමිටු ලේකම් හා පාලන කමිටු සාමාජික ජනාධිපති නීතිඥ ලක්ෂ්මන් පෙරේරා හා පාලන කමිටු සාමාජික පද්මසිරි රණවකආරච්චි යන මහත්වරුන් ඡායාරූපයෙන් දැක්වේ.

A section of the gathering at the “Light of Asia” Prize Giving held on 22nd September 2018 at the Main Hall of YMBA Borella. In front row from Right Dr. Nimal S Sedere, Vice Chancellor of SIBA at Pallekele the Chief Guest (Extreme Right) Vice Presidents, Ms. Maddumage Ariyaratne, Anura Serasingha, Major. WM Weerasooriya, Members of the Board of Management Mr. Sunil S Sirisena, Mr. Lakshman Perera P.C., Secretary of the English Literature Committee and Mr. Padmasiri Ranawakaarachchi,



BUDDHIST POLITICAL PHILOSOPHY

A notion is prevalent amongst some sections of society that Buddhism as a Philosophy promulgates only a way of realizing the ultimate deliverance in the present or a future birth. They further express the view that Buddhism offers no guideline to understand the political economic or social realities of the society. Their perception is that Buddhism offers only a system of moral practice for renunciation for those individuals who are either disgusted or disillusioned with Sansaric existence. They offer as an illustration of this reality the act of Bodhisatva Siddhartha renouncing the royal splendor that he was entitled to inherit from royal parentage and choosing a life of continence and austerity. But in actual fact these viewpoints are based on observations of only one facet and do not represent the entirety of Buddhist thought.

Buddhism cautions those who have renounced worldly life to keep aloof from getting involved in

political and economic activities. But it has to be recognized that Buddhism is not exclusively a religious philosophy addressed to renunciates. Buddhism offers instead a political philosophy that is applicable to all four segments of the society- namely Bhikkhus, Bhukkhunis, Lay Devotees male and Lay devotees female.

For understanding correctly the Political Philosophy of Buddhism a Knowledge of the political background of India of the day is useful and helpful. No Philosophy originates as an evolution totally detached from the contemporary social structure. While deriving inspiration from the refinements of the contemporary society it would redeem its weaknesses. Since Buddhism is no exception to this general rule it is useful to be equipped with knowledge of the prevailing political climate of India of the day.

They were two prominent

political models at the time, namely:

- (a) Monarchism and
- (b) Republicanism

Buddhist texts mention Sixteen Prominent states (Solasa Maha Janapada) that existed in India at the time of the Buddha. Of these, the States of Magadha, Kosala, Vatsa and Avanthi were politically superior.

There was a struggle for power among the states at the time of the Buddha, which ultimately got reduced to a Power Struggle among the Four Major States which too vanished with emerging of Maurya Kingdom as a Super Power. But the dual struggle between Monarchism and Republicanism remained lurking in the background.

The Power Struggle among the states generated a deterioration in political morality which eventually provoked a breakdown in personal morality amongst rulers. Ajatasatta even resorted to patricide to achieve his political ambitions.

The power of Monarchies progressively increased while that of republics declined. Eventually Monarchism emerged victorious totally Submerging Republicanism in the Power Struggle.

The ideal political concept that prevailed in the society contemporary with the Buddha was the Cakkavatti Monarchy which subsisted on a People - Friendly Political Ideology. The model Political Mechanism promulgated by the Buddha was one based on the Ten Principles of Good Governance (Dasa Raja Dhamma) for rulers to observe. Regarding the two prominent political mechanisms of the day Monarchism and Republicanism Buddha did not make any assessment of relative merits. Hence Suttas include particulars of both systems with equal emphasis.

Agganna Sutta (D.N) presents some aspects of political philosophy which contradict the Brahmanic theories of the origin of Kingship and Functions of Government.

Brahmanic view, in brief, was that the state is a Creation of God. Hence the duties and functions of Kings are determined by God. King's main duty was to wage war. People have no duties of State. Buddha presents the Buddhist theory of the origin of state in order to contradict the Brahmanic view. Buddhism teaches that the state originated as a corollary of the human frailties of avarice and tendency to crime. Hence the people elected, with a unanimous vote, a physically presentable, strong and sturdy, individual with a dignified personality as their King and Ruler. The people gave him power to disgrace those who deserve

to be disgraced, warn those who deserve warning and to banish from the country those who deserve to be banished. These principles presented a scenario clearly in contradistinction to the Brahmanic view point.

The following summaries illustrate these distinctions clearly:

(1) According to Brahmanic view state came into existence specifically to wage war. Buddhist theory was that the function of the state is to suppress crime and protect the rights and freedom of the citizens.

(2) The Brahmanic view point decrees that the primary duty of Kings was war for world conquest. Buddhism counsels that the King's primary duty is peaceful maintenance of the state.

(3) Brahmanic theory of the foundation of Royal power was

Brahmanic view, in brief, was that the state is a Creation of God. Hence the duties and functions of Kings are determined by God. King's main duty was to wage war. People have no duties of State. Buddha presents the Buddhist theory of the origin of state in order to contradict the Brahmanic view.

caste system decreed in religious texts. The Buddhist Theory was that the origination of Kingship was determined by practical necessity.

(4) Brahmanic view of the source of Royal power was God's bestowal while Buddhism shows how the first king was enthroned by popular franchise.

Buddhism clearly supports popular democratic principles rejecting autocracy. Buddhist Kings were benevolent Monarchs who protected peoples' lives and rights even better than Republican rulers. Kingship was not exclusively hereditary. According of to Cakkavatti Ideal, the Wheel, the Symbol of power, displaces itself when the ruling Monarch fails in his primary duties.

(An extract from Y.M.B.A. Text Book - 6 Guide to the Study of Theravada Buddhism)



YMBA News

THE PRIZE AWARDING CEREMONY OF LIGHT OF ASIA 2018 AND DHAMMA ABHIDHAMMA ENGLISH EXAMINATION

The Light of Asia oratory contest, which is held annually for several years, was held this year on 22nd September 2018 at the Main Hall of the Colombo YMBA at Borella. Over 1500 students in the age group of 9-21 from English medium Dhamma Schools and International Schools participated this year. The Association made arrangements to conduct preliminary contests in the provincial areas, with the assistance of eminent panel of Judges and awarded certificates and prizes to the winners in each group. Dr. Nimal S.Sedere, Vice Chancellor of Sri Lanka International Buddhist-Institute of Pallekelle graced the occasion as the Chief Guest.

Overall winner at the Grand final contest was Master Tevindu Kennula Kandanaarachchi of Dharmayathana Dhamma school at Mt. Lavinia. He was awarded the D.N.W. de Silva Challenge Trophy along with a cash prize of Rs. 25,000/-.

Distribution of Certificates to the best performers of Dhamma Abhidhamma English Examination was held simultaneously with the "Light of Asia" programme. Siri Wimalasiri English medium Dhamma School at Polpitimukalana in Kandana was adjudged the best local Dhamma School while Sri Mangala Vihara Dhamma School, Singapore was adjudged as the best – Foreign Dhamma School.

PRIZE AWARDING CEREMONY OF ANNUAL GADYA, PADYA ORATION, ESSAY, ART AND ORATORY COMPETITION

The Annual island wide Gadya, Padya, Essay, Art and Oratory contest – conducted by the Sinhala Literary Committee of the Association was held on 29th September 2018 at the Main Hall of the Association at Borella.

The Chief Guest at the ceremony was Dr. Praneeth Abeysundera, Senior Lecturer in the Faculty of Social Science at Sri Jayawardenapura University. The finalists selected from the preliminary rounds held at the Centres of each District were called to Colombo and awarded certificates and prizes at the prize awarding ceremony.

100 selected creations of Art were exhibited at the Association's Main Hall on the day of the ceremony.

ONE DAY WORKSHOP FOR DHAMMA SCHOOL TEACHERS, LEADERSHIP TRAINING FOR STUDENTS AND AWARENESS PROGRAMME FOR DHAMMA STUDENTS' PARENTS

The above one day workshop of the Association was held on 07th October 2018 at the Munindraramaya at Chilaw. 161 students, 106 teachers and 22 parents participated in this programme, conducted with the assistance of Sasanarakshaka Mandalaya and Divisional Secretariat of Chilaw. A health camp for elders in the area was also held in conjunction with the "Help Age" and over 100 elders were benefited.

Under the scheme of Dhamma School Development, Sri Siduhath Dhamma School of Manuwangama and Sri Dhammarathana Dhamma School of Kanjukkuliya Mungunuwatawana were donated Rs.100,000/- each on this day.

The Holy Triple Gem

Friends may from us like shadows glide
And foes ruin us by stratagem;
Yet shall we find a friend and guide,
In Thee, O, Holy Triple Gem!

What though we may forsaken be,
Yet we'll the tide of evil stem,
And e'er from enmity be free
Through Thee, O Holy Triple Gem!

Who brings us freedom, rest and peace
Dearer than heavens' bright diadem,
And joys that never, never cease?
'Tis Thou, O Holy Triple Gem!

Of justice, self-culture and love
The world's most noble pure emblem;
The stay of men and gods above
Art Thou, O Holy Triple Gem!

And they shall see their joys increase,
And ne'er shall know grief, pain and shame
Who look for comfort, joy and peace
To Thee, O Holy Triple Gem!

Henrietta B. Gunetilleke





Serenity

KATARAGAMA

No 6 New Town, Kataragama, Sri Lanka.



Rooms with modern facilities (Ac/Non Ac)

For more details and reservations please contact : Manageress - 0472 235234 / Head office - 0112 695786, 0112 698083

e mail: colomboymba@sltnet.lk, web: www.serenitykataragama.com



MANAGED BY THE COLOMBO YMBA

“Registered in the Department of posts of Sri Lanka under N0. QD/38/News/2018”